

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

До Європарламенту подано проект декларації щодо голодомору

Депутат Європейського парламенту від польської партії «Закон і справедливість» Конрад Шиманський представив Європарламенту проект декларації про визнання голодомору в Україні 1932—33 років геноцидом українського народу. Про це йдеться в повідомленні прес-служби Президента України.

У проекті документа зазначено, що політика радянської влади була спеціально спрямована на створення голоду серед українського населення і протидію будь-якому потенційному опору колективізації країни. Депутат пропонує визнати, що голод в Україні був одним із найгірших злочинів ХХ століття в Європі і має називатися і визнаватися на міжнародному рівні геноцидом. Проект декларації підписали представники двох найбільших фракцій Європарламенту британець Чарльз Теннок (Європейська народна партія (Християнські демократи) і Європейські демократи) і поляк Марек Сівец (партія Європейських соціалістів).

Боржники без тепла

Одразу 109 багатоквартирних будинків Сімферополя та району сьогодні мають відключити від централізованого постачання тепла через борги, повідомляє «Кримтеплокомуненерго». Зокрема, холод запанує в 41 багатоповерхівці в Залізничному та в 62 — у Київському і Центральному районах міста. Така само доля очікує і шість багатоквартирних будинків у селищі Молодіжне, адже борги мешканців кожного з них сягнули за 100 тисяч гривень. Комунальники сподіваються, що «хрещення холодом» стане дієвим і останнім аргументом для оперативного подолання масштабної заборгованості кримчан за спожите тепло, **повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.**

Сьогодні — Богоявлення Господнє

У народі цей празник частіше називають Водохрещем або Йорданом — від назви річки в Палестині, у водах якої відбулося хрещення Ісуса Христа. За біблійськими оповідями, в цей час на нього зійшов Дух Святий у вигляді голуба, і голос почувся з неба: «Це Син Мій Улюблений, що його Я вподобав!»

Саме з Хрещення Спаситель розпочав проповідь євангельської істини, яка просвітила багато народів.

За традицією, сьогодні після Богослужіння в українських храмах ми повинні з вами попросувати на річку та ставки, де з льоду мали б бути вже повипливані великі хрести. Але оскільки «палестинська» погода втрутилася в нашу традицію, доведеться обійтися без її льодяних атрибутів. У принципі, не це головне, а Віра у серці в ту істину, ради якої народився Христос і заради якої прийняв страдницьку смерть на Голгофі.

Тому попри всі кліматичні сюрпризи «най у вас святиться, веселиться святая йорданська водиця, як нині, і в рік, і від року в рік, і на цілий рік!»

Дай Боже нам з вами щастя і сили!

Людмила КОХАНЕЦЬ.

На знімку: напередодні Водохреща за участю Предстоятеля УПЦ Блаженнішого Митрополита Київського і всієї України Володимира урочисто освятили і встановили два хрести Свято-Миколаївського собору Покровського монастиря у столиці.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Реформа — процес незворотний

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Таку думку висловив на вчорашньому засіданні всеукраїнського прес-клубу Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Він заявив, що зміни до Основного Закону вноситимуться завжди, коли виникатиме в цьому потреба. «І тут ніякої загрози немає, — запевнив глава парламенту. — Так роблять усі парламенти». Крім того, за його словами, після змін до законів про місцеве самоврядування потребуватиме законодавчих уточнень і судова система.

(Закінчення на 2-й стор.).

На знімку: міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко та Голова Верховної Ради України Олександр Мороз.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Як нам жити?

Нещодавно в пресі прочитав інформацію про те, що на ремонт будинку столичної мерії планують витратити близько 30 мільйонів гривень. Така сума пов'язана з тим, що чиновники, бачте, хочуть швидше закінчити ремонт.

А я от одержав квитанцію на оплату квартири. Сума вразила — 425 гривень. Субсидію нам не дають, тому що є борги. Але ми ж їх щомісяця погашали! А тепер я

не знаю, як ми будемо з дружиною платити за комунальні послуги. Я одержую 500 гривень, дружина — мінімальну пенсію. І якщо моя зарплата витратиться на квартиру, то ми не зможемо прожити вдвох на одну пенсію! Невже наша місцева влада цього не розуміє? Адже не можна, щоб комунальні послуги коштували більше, ніж ми одержуємо пенсії й зарплати!

Микола ЗДОРОВ.

Київ.

■ НОВИНИ

Потяги рухаються...

У Миколаївській області сталася залізнична аварія. Як повідомляє прес-служба Кабінету Міністрів з посиланням на обласний Центр пропаганди УМНС, поблизу станції Веселинове (Одеська залізниця) Веселинівського району під час проходження товарного потяга, який їхав за маршрутом Помічна—Колосівка, зійшли з рейок і перевернулися 18 вантажних вагонів. Із них 10 вагонів — з вугіллям, 5 — зі щебенем і 3 — з насінням соняшника. Загальний склад потяга — 53 вагони. У результаті сходження вантажних вагонів пошкоджено 400 м залізничного полотна та одна електроопора контактної лінії високої напруги, що призвело до повного припинення руху на цій ділянці двокільної залізниці. Однак проходження потягів було організовано обхідними маршрутами — через станції Миколаїв і Долинська.

КОРОТКО

■ У Житомирі презентували перші результати роботи центру ресоціалізації наркозалежної молоді "Твоя перемога".

■ На Дніпропетровщині затримали працівника виконавчої служби за отримання хабара у розмірі 2000 доларів.

■ У Збройних силах України стартував конкурс на кращого офіцера-артилериста та офіцера-ракетника.

Комісія з організації поховання повідомляє

З сумом повідомляємо, що поховання народного депутата України, члена політради Партії регіонів, заступника голови депутатської фракції Партії регіонів у Верховній Раді України, Харківського міського голови у 1990—1996 рр., глави адміністрації Президента України у 1996—1998 рр., голови Харківської обласної державної адміністрації в 2000—2004 рр.

Почесного громадянина м. Харкова Євгенія Петровича Кушнарьова відбудеться 19 січня о 13.00 на міському кладовищі № 2 м. Харкова за адресою: вул. Пушкінська, 102.

Прощання у Благовіщенському кафедральному соборі розпочнеться о 20.00 18 січня і продовжиться до 7.00 наступного дня. Громадянська панахида відбудеться в Харківському академічному театрі опери і балету ім. Лисенка 19 січня з 9.00 до 12.30 за адресою: вул. Сумська, 25.

Насувається циклон

На Україну насувається активний циклон. Метеорологічні служби Великої Британії, Німеччини та деяких інших європейських країн передали штормове попередження. У п'ятницю та суботу погіршення погодних умов очікується і в нас. Згідно з прогнозом

Гідрометеорологічного центру України, 19—20 січня у зв'язку з впливом активного циклону очікується штормовий вітер 15—20 м/с, 19 січня місцями 25 м/с, у Криму та Приазов'ї — до 30 м/с, на високогір'ї Карпат — 40 м/с. Сьогодні в Карпатах можливі сильний дощ та мокрий сніг, вдень у Криму сильні дощі. 20 січня на дорогах України місцями ожеледь.

(Закінчення на 7-й стор.).

Народні депутати України Сергій Бичков та Володимир Стретович внесли до парламенту законопроект, який передбачає запровадження податку на майно фізичних осіб. (Українські новини)

■ САМОВРЯДУВАННЯ

«Дір» на бюджетній сукні стає менше

Уперше за 15 років на сесії Одеської міської ради, яка обговорювала проект бюджету на 2007 рік, пролунали слова «профіцит спеціального фонду бюджету». В цьому разі йдеться про плановане перевищення доходів бюджету над його видатковою частиною. Профіцит одеського бюджету становитиме 65 мільйонів гривень.

Ну а головною «родзинкою» бюджету Одеси на 2007 рік стало виділення 64 мільйонів гривень для створення, як його вже охрестити депутати міської ради, гарантійного «газового фонду». Кошти міської «газової заначки» будуть використані для екстреної оплати газу, що його з листопада минулого року Одеса, мінаючи посередників, прямо одержує від НАК «Нафтогаз України».

Друга відмітна риса бюджету — його яскраво виражена соціальна спрямованість. Сьогодні в місті працюють 33 цільові комплексні програми. Вперше за 15 років практично всі вони мають надійне фінансування.

Загальний обсяг доходів бюджету Одеси на 2007 рік становить 1 мільярд 572 мільйони 627 тисяч гривень, що на 387 мільйонів гривень більше ніж торік. Це — найвищий бюджет за 15 років.

— Бюджет розвитку, а це майбутнє міста, — розповів «Голосу України» одеський міський голова Едуард Гурвіц, — становить 461 мільйон гривень. А це означає, що почнеться капітальний ремонт житлового фонду, капітальний ремонт доріг, будівництво шкіл, реконструкція теплового господарства.

Найбільш фінансовоємними статтями міського бюджету стали витрати на освіту та охорону здоров'я городян. Сьогодні в Одесі працюють 280 установ освіти. На їхнє утримання виділяється 309 млн. грн. 70 відсотків запланованих коштів піде на заробітну плату педагогам, ще 13 відсотків буде спрямовано на оплату комунальних послуг і розрахунки за енергоносії. 35 млн. грн. міський бюджет запланував на харчування та оздоровлення дітей. Це на 5 млн. грн. більше ніж торік. На 20 відсотків зростає вартість харчування для дітей, котрі цілодобово перебувають в інтернатах, — вона становитиме 12 гривень.

Бюджетом також передбачено виплату муніципальних надбавок непрацюючим учителям-пенсіонерам, педагогічним працівникам, удостоєним звання «Кращий учитель», молодим учителям, а також педагогам, котрі працюють у притулках для неповнолітніх.

Уперше в міському бюджеті заплановано кошти в розмірі 675 тисяч гривень на реалізацію програми створення безбар'єрного середовища для людей з обмеженими фізичними можливостями. В рамках цієї програми буде організовано обладнання об'єктів соціального і громадського призначення пандусами і поруччям, що полегшать життя інвалідам.

Вельми скрупульозно депутати міської ради підійшли до питання формування дохідної частини бюджету. Зокрема, очікують, що 123 млн. грн. в нього надійдуть від продажу нежитлових об'єктів, які перебувають у комунальній власності. Сюди також зараховуватимуться кошти від продажу земель несіельськогосподарського призначення. До бюджету розвитку також планується зараховувати кошти від прибутку комунальних підприємств. Із 70 таких підприємств 30 платять у бюджет міста частину свого прибутку в розмірі від 25 до 50 відсотків.

«Дір» на бюджетній сукні стало менше, але вони не зникли остаточно. Проблем у міста, як то кажуть, вагон і маленький візок.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

У парламенті створено міжкомітетську робочу групу для формування єдиної державної політики у сфері житлово-комунального господарства, яку очолив заступник голови Комітету Верховної Ради з питань будівництва, містобудування та ЖКГ Валерій ПЕТРОСОВ. (Інформуправління Верховної Ради)

Не тільки сусід, а й друг

Голова Верховної Ради Олександр Мороз має намір обговорити з Президентом України ситуацію, що склалася навколо подолання вето на закон про Кабінет Міністрів. Про це глава парламенту повідомив на вчорашній зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом Угорської Республіки Яношем Тотом (на знімку), якого прийняв у зв'язку із завершенням його дипломатичної місії. На переконання Голови Верховної Ради, Віктор Ющенко має підписати цей закон. Крім того, Олександр Мороз

висловив переконання, що деякі неузгодженості у відносинах між владними структурами, які є природними за умов переходу до парламентсько-президентської республіки, будуть подолані. «Верховна Рада закладатиме основи політичної стабільності в Україні», — сказав він.

Глава парламенту високо оцінив внесок посла у розвиток двосторонніх україно-угорських відносин. Я. Тот зазначив, що Україна для Угорщини є одним з найважливіших партнерів, «не тільки сусід, а й друг». Посол наголосив на динамічному розвитку двостороннього політичного діалогу та економічної співпраці. Він також висловився за активізацію розширення міжпарламентської співпраці та надання їй нового імпульсу.

Голова Верховної Ради запевнив, що український парламент налаштований на подальшу розбудову українсько-угорської співпраці, в тому числі її міжпарламентської складової. «В Угорщині очікують на офіційний візит Голови Верховної Ради», — зазначив Я. Тот. Олександр Мороз висловив думку щодо ефективності співробітництва наших країн. Він також високо оцінив досвід Угорщини з розбудови місцевого самоврядування.

Олександр Мороз і Янош Тот обмінялися думками стосовно політико-економічної ситуації в Угорщині та Україні. Глава парламенту наголосив, що конституційна реформа буде остаточно ухвалено, — зазначив він, — парламент прийме низку законів на розвиток змін до Конституції у частині місцевого самоврядування».

Людмила ГОЛОВАТА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Реформа — процес незворотний

(Початок на 1-й стор.).

Говорячи про роботу парламенту, Олександр Мороз зазначив, що більшість важливих законів ухвалено конституційною більшістю. Що свідчить про стабільну роботу вищого законодавчого органу країни. «Ніколи, — зауважив Голова Верховної Ради, — парламент і уряд так дружно і професійно не працювали над бюджетом».

Імперативний мандат

Ним важко утримати дисципліну у Верховній Раді, вважає Олександр Мороз. Він припускає, що глава держави може накласти вето на прийняті парламентом зміни до деяких законів України щодо статусу депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та місцевих рад. Не виключено, що й Конституційний Суд скасує низку норм цього закону. Сам глава парламенту «індиферентно» ставиться до імперативного мандату. Цей закон та низка норм, які в ньому містяться, на його переконання, спрямовані на пригнічення волі конкретного депутата, а це «певною мірою є насильство». Однак, він нагадав, що зворотність дії цього закону неможлива.

Його не можна застосовувати до тих депутатів, які були обрані в березні 2006 року і з якихось причин виключені із фракцій.

Інститут Президента

має функціонувати, зауважив Олександр Мороз. «Парламентська форма правління не має особливих переваг перед парламентсько-президентською», — переконаний Голова Верховної Ради. Парламентська форма, зазначив він, характерна для країн з більшими традиціями демократії, ніж в Україні. «Але оскільки в Україні ніколи не було власної держави і засад демократії, то нехай певний період інститут президентства зберігається», — зазначив Голова Верховної Ради.

Закон про Кабінет Міністрів

У цьому законі, переконаний глава парламенту, Універсал національної єдності не порушено. Олександр Мороз заявив, що підпише документ, якщо свій підпис не поставить Президент. Щоправда, зазначив Голова Верховної Ради, він не хоче започатковувати подібні традиції і

намагатиметься переконати Віктора Ющенка підписати документ, який можна одночасно подати до Конституційного Суду. Три-п'ять норм, спрогнозував Олександр Мороз, можуть бути вилучені з тексту як такі, що є неконституційними.

Закон про опозицію

має бути коротким і гарантувати права опозиції, а зміст її діяльності може бути уточнений у Регламенті Верховної Ради, переконаний Олександр Мороз. А в законопроекті є посягання на функції влади. «Рахункова палата — орган контролю Верховної Ради, а не опозиції», — зазначив глава парламенту і додав, що багато пропозицій виходять за межі не лише Конституції, а й здорового глузду.

Крім того, Олександр Мороз повідомив, що парламентська коаліція не має жодних зобов'язань перед БЮТ стосовно остаточного ухвалення закону про опозицію.

Омбудсман

Антикризова коаліція, повідомив глава парламенту, готова підтримати кандидатуру Ніни Карпачової

на посаду Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Говорячи про іншого претендента на цю посаду — Євгена Захарова, Олександр Мороз зазначив, що близько з ним не знайомий. Але під час дискусій на «круглих столах» голова Української Гельсінської спілки з прав людини у глави парламенту «захоплення не викликав».

І насамкінець Голова Верховної Ради висловив жаль з приводу трагедії, що сталася в Харківській області, сказав кілька теплих слів про Євгенія Кушнарєва. «Це блискучий полеміст, людина, яка здатна була вибудовувати компромісні взаємини між різними гілками влади, представниками різних політичних сил, терпимий до чужої думки», — зазначив Олександр Мороз і додав, що його дуже не вистачатиме в парламенті, зокрема в Партії регіонів і коаліції.

«Ми займали різні політичні ніші, у нас не збігалися думки стосовно оцінок ситуації. Але в принципових речах щодо політичної реформи, розвитку демократії, функції парламенту ми були однодумцями», — зазначив О. Мороз.

Наталія ЯРЕМЕНКО.

«Рейки» для депутатів та уряду

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат України Олена Бондаренко і виконувач обов'язків голови Житомирської обласної партійної організації ВО «Батьківщина», депутат обласної ради Ігор Орлов (на знімку) дали високу оцінку запровадженню імперативного мандату для депутатів місцевих рад, за що 12 січня проголосувала Верховна Рада.

— Далеко не завжди у списках майже всіх політичних сил ті люди, яких виборці хотіли б бачити, які віддані ідеям своєї політичної сили, не компрометують її, а додають авторитету. Я думаю, що в законі зацікавлені всі партії, це позитив для структурування фракцій. Прийняття такого закону дає змогу очистити свої лави від тих людей, які компрометують нашу політичну силу, — сказала Олена Федорівна.

— Прийняття імперативності мандата сприятиме втіленню в життя передвиборної програми партії, — переконаний Ігор Орлов. — Депутат, який ішов пер-

шим у списку до Червоноармійської райради від блоку Юлії Тимошенко, не увійшов до фракції. У Житомирській районній раді так вчинили близько половини депутатів. Це ненормально. Ми позбавляємо таких людей членства в партії, але вони залишаються позафракційними депутатами і їм ще краще від того — ні перед ким не відповідають.

До того ж сьогодні не обов'язково навіть виходити з фракції — достатньо просто не голосувати. Тому, зазначила Олена Бондаренко, так важлива відповідальність за дотримання депутатом рішень політичної сили, яка привела його до ради. Бо де-юре людина може бути у фракції, а де-факто вийшла звідти і працює на когось іншого.

— Ці зміни до закону не є сокирою в руках ката — вони не означають, що ми почнемо масово міняти людей, — запевнила народний депутат. — Ми будемо спілкуватися з кожним депутатом,

щоб переконати його в недопустимості надалі таких помилок, а чітко працювати у режимі своєї політичної сили.

Коментуючи подолання вето на закон про Кабінет Міністрів, Олена Федорівна нагадала, що ми щовечора чули чергову новину: то когось не пустили на засідання Кабміну, то хтось комусь заборонив їхати за кордон. Такі дії народний депутат порівняла із суперечкою на комунальній кухні між людьми, які тягають з однієї плити на іншу каструлю з криками «Це моє!». Народний депутат спростувала твердження, нібито голосуванням за цей закон фракція БЮТ посилила позиції Партії регіонів.

— Регіони взяли владу, але без будь-яких законів, вони просто поклали пальці на стіл і сказали: «Весь бюджет Донбас», як написано було в Києві на будинках під час підготовки до виборів. Тепер ми будемо бачити, в якій спосіб працює Прем'єр-міністр, те чи інше міністерство чи загалом Кабмін, бо перед на-

ми є закон. Ми поставили рейки, якими цей великий і важкий броньовик ходитиме. А раніше він ходив, куди хотів. І по на-

ших виборцях, і по Конституції України.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Фото автора.

Трагічна загибель

Євгеній Кушнар'ов не дожив до свого 56-річчя кілька днів. Добра пам'ять про Євгенія Петровича, яскраву особистість, щирю людину і надійного друга, назавжди залишиться в серцях його близьких, друзів, колег, соратників, харків'ян і всіх тих, хто знав його і любив... Так починаються або закінчуються багато некрологів, що в ці дні надходять на адресу родини.

Для організації похорону народного депутата Євгенія Кушнар'ова минулої середи було скликано екстрене засідання Харківського міськвиконкому. Прийнято рішення 18 і 19 січня оголосити в Харкові днями жалоби. Євгенія Кушнар'ова поховують сьогодні, 19 січня, на другому міському цвинтарі, поруч з могилою Олександра Масельського, у недавньому минулому також керівника Харківського регіону. Євгеній Петрович згодом змінив його на посаді голови облдержадміністрації, називав своїм вчителем і часто приходив на його могилу покласти квіти. 29 січня Євгенію Кушнар'ову виповнилося 65 років.

Прощання з Євгенієм Кушнар'овим відбудеться сьогодні з 9 до 12.30 год. у приміщенні Харківського театру опери та балету. На похорон очікується прибуття парламентської та урядової делегації на чолі з Прем'єр-міністром Віктором Януковичем.

За яких обставин Є. Кушнар'ов одержав вогнепальне поранення?

Це зараз з'ясовує слідство. Порушено кримінальну справу, відпрацьовуються різні версії, але слідство схиляється до того, що вбивство сталося з необережності. Всі учасники події дали показання. Дмитро Завальний, а саме з його карабіна був зроблений постріл, що став для Є. Кушнар'ова фатальним, перебуває на підписці

про невиїзд. Із конфіденційних джерел також відомо, що його життя охороняється, щоб запобігти можливому провокаційному розвитку подій.

Народний депутат не дуже захоплювався полюванням. На сімейних фотографіях більше позував з гарним рибальським уловом. Але в ізіомських лісах також бував не раз. Місцеві жителі розповідають, що тамтешні мисливські місця — відомі, генеральські, повні дичини і надзвичайно мальовничі.

Як розвивалася ця драма на полюванні — досі незрозуміло. За однією з версій, Євгеній Кушнар'ов із друзями поїхав на полювання чи то на вовка, чи то на кабана. Місцем для загону обрали ліс між селами Заводи і Червоний Шахтар, що за 35 кілометрів від Ізюма, на території мисливського господарства «Гай». За другою

— полювання зводилося до санітарного відстрілу вовків. Кушнар'ова запросили господарі угідь, нібито родина Завальних, котрі начебто давно дружили з родиною Кушнар'ова. Міліція озвучила і третю версію: компанія виїжджала просто на огляд лісових угідь. Підтвердження того — два карабіни на всю компанію. Якби їхали на полювання, були б озброєні всі.

Трагедія сталася, коли мисливці помітили на зворотному шляху вовка, що вискочив на дорогу. В авто було дві рушниці, одна з яких належала Євгенієві Кушнар'ову, а друга — Дмитрові Завальному. Вони обоє вискочили з машини і відкрили вогонь.

Валентин Фесюнін, перший заступник начальника кримінальної міліції ГУМВС у Харківській області, заявив, що слідчий експеримент підтвердив: постріл було зроблено не впритул, а з відстані не менш як 5 метрів. Наставали сутінки. Кушнар'ов стояв з правого боку дороги, від інших учасників групи його міг закрити чагарник.

Чому Є. Кушнар'ов, у супереч усім правилам полювання і застосування вогнепальної зброї, опинився попереду, фактично під стволом напарника? За однією з версій, також озвученою міліцією, він просто невдало вирвався вперед, потрапивши в такий спосіб на черговий постріл напарника, що стріляв трохи позаду. Зазначу, спочатку повідомлялося, що мисливці просто почали безладну стрілянину, що Кушнар'ова було поранено в машині.

Валентин Фесюнін також заявив, що слідством установлено: всі учасники події були у тверезому стані. Рушниці зареєстровані на власників у встановленому порядку.

Відомо також, що Дмитро Завальний разом з іншими товаришами суп-

роводжував Євгенія Кушнар'ова до лікарні, якийсь час був біля нього й того вечора його допитали в місцевому райвідділі. Ізіомська міжрайонна прокуратура спочатку порушила кримінальну справу за статтею 128 Кримінального кодексу — необережне тяжке тілесне ушкодження, що передбачає позбавлення волі до 2 років. У зв'язку зі смертю Євгенія Кушнар'ова статтю, швидше за все, буде змінено: вбивство з необережності. Покарання — тюремне ув'язнення від 3 до 5 років. Досудове слідство проводить слідче управління ГУМВС. Нагляд за ходом слідства здійснює прокуратура області.

Як реагувала країна на звістку про цю трагедію

Про трагедію, що сталася з Євгенієм Кушнар'овим, у ці дні в Харкові, як, утім, і в країні, говорять скрізь — на вулиці, на робочих місцях, у транспорті, у магазинах. На заклик здати кров рідкісної групи для тяжко пораненого політика відгукнулося багато жителів Харкова та Ізюма. До обласного центру переливання крові на другий день після поранення звернулося втричі більше людей, ніж зазвичай, — більше сотні. Десятки добровільних донорів прийшли в ізіомську лікарню.

Фахівці в галузі комп'ютерних технологій стверджують, що цього дня були переважані місцеві інтернет-сайти. Багато людей шукали інформацію про стан здоров'я відомого політика. О 2-ї години дня над Харковом пролунав звук сирени. Перевірку системи оповіщення було призначено саме на цей день і на цей час за кілька днів до трагедії. І так сталося, що вона майже збіглася за часом зі смертю экс-голови Харківської облдержадміністрації.

З якої зброї було вбито депутата Верховної Ради

Спочатку повідомлялося, що пострілом з карабіна «Сайга». Згодом правоохоронці цю версію спросту-

вали, заявивши, що в народного депутата стріляли з карабіна італійського виробництва. Такі карабіни найчастіше використовують на полюванні на велику і середню дичину. Фахівці кажуть, що його популярність пояснюється цілком доступною ціною — середня вартість становить близько 10 тисяч гривень, що по кишені навіть бізнесменові середньої руки. Високо цінують і бойові характеристики таких карабінів. Це зброя безвідомна, забезпечується великим вибором патронів, що дає можливість полювати на будь-якого звіра, підбираючи патрон відповідного призначення. Калібр — 7,62. Часом достатньо одного пострілу, щоб зупинити навіть слона.

Євгеній Кушнар'ов і раніше іноді їздив на полювання зі своїм товаришем Валерієм Завальним — директором заводу «Точприлад». Син Валерія Завального, Дмитро, котрий зробив фатальний постріл, як стало відомо, — професійний стрілець, майстер спорту, в минулому член збірної України. Заслужений тренер України Володимир Лавриненко говорить про Дмитра Завального як про одного зі своїх найкращих учнів. Розквіт спортивної кар'єри Завального припав на 80-ті роки минулого сторіччя, коли він виграв юнацькі чемпіонати України зі стендової стрільби, входив до національної збірної, збірної СРСР товариства «Спартак». У перспективі міг стати одним з найсильніших стендовиків світу. Володимир Лавриненко свого часу не тільки тренував Дмитра, а ще й ходив з ним на полювання. Каже, що його підпільний завжди акуратно поводився зі зброєю, ніколи не направляв її на людину. Тренер Дмитра Завального, намагаючись знайти пояснення цьому безглуздому випадкові, згадує народну мудрість: раз на рік стріляє і незаряджена рушниця.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Пам'яті Євгенія Кушнар'ова

Голова Верховної Ради України О. Мороз направив телеграму співчуття рідним та близьким народного депутата України Євгенія Кушнар'ова, який трагічно загинув 17 січня 2007 року

Сім'ї КУШНАР'ОВИХ

Прийміть мої найглибші співчуття у зв'язку з непоправною втратою, трагічною смертю чоловіка, батька — Євгена Петровича. Відійшла у вічність людина, яка ділила з Вами на життєвому шляху радощі й негаразди, завжди була Вашим вірним другом і порадиником, мудрим батьком.

Нічим не виміряти біль від великого горя і ніщо не в змозі пом'якшити його гіркоту. Хай допоможуть Вам у цей важкий час підтримка рідних і близьких людей, численних і добрих друзів. Хай земля буде йому пухом.

Щиро Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

***

17 січня 2007 року трагічно обірвалося життя видатного державного, політичного і громадського діяча, народного депутата України двох скликань, яскравої і неординарної особистості — Євгенія Петровича Кушнар'ова.

Є. П. Кушнар'ов народився 29 січня 1951 року в Харкові в родині інтелігентів. Засвоєна від батьків і наставників активна громадянська позиція була завжди визначальною рисою його життя. Після закінчення в 1973 році Харківського інженерно-будівельного інституту Є. П. Кушнар'ов вісім років сумлінно працював інженером і керівником Харківського заводу залізобетонних конструкцій. З 1981 по 1990 рік, перебуваючи на партійній роботі, пройшов шлях від інструктора райкому до завідувача організаційного відділу Харківського міськкому КПУ.

Перемігши на перших в Україні демократичних виборах, Є. П. Кушнар'ов як народний депутат України першого скликання став одним з фундаторів сучасної української державності.

Організаторський талант Є. П. Кушнар'ова з особливим силою виявився протягом 1990—1996 років, коли він працював головою Харківської міської ради народних депутатів, ініціював заради розвитку місцевого самоврядування створення Асоціації міст України. В 1995 році очолив Народно-демократичне об'єднання «Нова Україна», а в подальшому став одним із засновників і лідерів Народно-демократичної партії.

З грудня 1996 року по листопад 1998 року керував Адміністрацією Президента України, був членом Ради національної безпеки і оборони України. Упродовж 2000—2004 років очолював Харківську обласну державну адміністрацію, набуваючи безцінного досвіду державного управління вищого ґатунку.

У грудні 2004 року Є. П. Кушнар'ова було обрано генеральним секретарем політичної партії «Нова демократія», яка через рік у повному складі влилася до лав Партії регіонів.

Є. П. Кушнар'ов залишився в пам'яті суспільства і як досвідчений парламентарій — він був одним з лідерів депутатської фракції Партії регіонів у Верховній Раді України, головою Комітету Верховної Ради України з питань правової політики, і як яскравий публіцист — автор численних книг, політологічних нарисів і статей.

Є. П. Кушнар'ов встиг багато зробити для розбудови нашої країни як демократичної, правової, незалежної держави, для становлення громадянського суспільства та фундаментальних інститутів демократії.

Видатні державні заслуги, плідна громадсько-політична діяльність Є. П. Кушнар'ова були високо оцінені — він удостоєний орденів князя Ярослав Мудрого III, IV і V ступенів, нагороджений багатьма вищими державними орденами іноземних країн, церковними нагородами і відзнаками громадських організацій.

Світла пам'ять про видатного державного, політичного і громадського діяча, народного депутата України Євгенія Петровича Кушнар'ова назавжди залишиться у наших серцях.

В. Ф. ЯНУКОВИЧ, М. Я. АЗАРОВ, А. П. КЛОСВ, В. І. РАДЧЕНКО, В. В. РИБАК, Д. В. ТАБАЧНИК, А. В. ТОЛСТОУХОВ, Ю. П. БОГУЦЬКИЙ, Ю. А. БОЙКО, А. І. ГОЛОВКО, А. С. ГРИЦЕНКО, В. Г. ДЖАРТІ, В. П. КОРЖ, О. В. ЛАВРИНОВИЧ, В. О. МАКУХА, Ю. Ф. МЕЛЬНИК, С. М. НІКОЛАЄНКО, М. М. ПАШІЄВ, Ю. В. ПОЛЯЧЕНКО, М. М. РУДЬКОВСЬКИЙ, І. І. ТКАЛЕНКО, С. Б. ТУЛУБ, В. П. ЦУШКО, Н. І. ШУФРИЧ.

Прощання з Євгенієм Кушнар'овим відбудеться сьогодні з 9 до 12.30 год. у приміщенні харківського театру опери та балету

Відповіді на виклики сьогодення

Події останніх років свідчать, що в Україні остаточно сформувалося капіталістичне суспільство з характерними для нього економічною базою, соціально-політичною системою, суспільним світоглядом і культурою. Отже, ми опинилися в зовсім новій історичній ситуації. Нашій партії майже дев'яносто років не доводилося діяти в умовах капіталізму. Раніше нам доводилося вирішувати завдання соціалістичного розвитку, потім протистояти руйнівній соціально-економічній кризі, що зарозжувала знищити всі суспільні інститути. Тенер ми маємо в умовах капіталістичної системи заклати підвалини для переходу до соціалістичного будівництва. Це зовсім нове завдання, і для його вирішення насамперед потрібно оновлення партійної програми.

Ідеться не про модернізацію окремих положень програми, а про системне оновлення. Нам необхідно відповісти на виклики сьогодення: дати на основі марксистсько-ленінської теорії аналіз нинішньої ситуації у суспільстві й намітити реалістичний шлях переходу до соціалістичних перетворень. Без цього ми змушені будемо звести нашу діяльність до реагування на події, що уже відбулися, втратимо можливість передбачати перебіг соціально-економічного й політичного розвитку, не зможемо керувати процесами, що відбуваються в суспільстві.

Мені хотілося б висловити у зв'язку з цим власне бачення основних положень оновленої партійної програми. Можливо, моя позиція здаватиметься деяким членам партії дискусійною. Та саме широке обговорення найгостріших питань є невідмінною умовою того, що нам удасться скористатися творчою силою марксистсько-ленінської теорії для визначення завдань, які стоять перед нами, і способів їх вирішення.

Ми виявилися відкинутими в суспільному розвитку майже на сторіччя назад, до рубежів, що здавалися нам уже назавжди пройденими. Безперечно, досвід соціальної й політичної боротьби партії початку ХХ століття буде для нас корисний. Однак не можна забувати про те, що нинішній капіталізм багато в чому відрізняється від соціально-економічної системи, що була в Російській імперії. Криза капіталістичного ладу, попри його тимчасову перемогу й удаване зміцнення, зайшла набагато далі. Можливості інтенсивного розвитку капіталізму здаються практично цілком вичерпаними, унаслідок чого набагато більше виявилася його паразитична, нелюдська сутність і різко зросла небезпека, яку спричиняє подальше існування капіталістичної системи для людської цивілізації. У нашому розпорядженні залишається не так багато часу для того, щоб запобігти переростанню кризи капіталізму в культурний і цивілізаційний розпад. Після десятиліть небаченого раніше в історії прогресу сформульована Розою Люксембург дилема «соціалізм чи варварство» раптово почала вирішуватися на користь варварства. Для того, щоб зупинити цей процес, нам необхідно насамперед проаналізувати особливості нинішньої ситуації у суспільстві й усвідомити наші першочергові завдання, що випливають з неї.

Особливості нинішньої ситуації у суспільстві

Головна особливість нинішнього етапу кризи капіталізму, як видається, пов'язана з тим, що капіталістичне суспільство зіткнулося з дефіцитом ресурсів, який зростає, необхідних для підтримки наявної системи виробництва і суспільних інститутів, що опираються на неї. У результаті стався різкий поділ країн капіталістичного світу на «центр» і «периферію», з якого випадають тільки ті держави, що зуміли зберегти соціалістичний устрій чи прагнуть стати на шлях соціалістичного розвитку (як Венесуела, Лівія, Іран, Болівія і Нікарагуа).

Наприкінці ХІХ століття Японія, що стала завдяки буржуазній революції на шлях прискореного будівництва капіталістичних відносин, змогла за короткий час побудувати велику промисловість і опинитися серед світових лідерів. Після Другої світової війни Південна Корея, Малайзія, Індія й Індонезія, використовуючи можливості державного капіталізму, створюючи за безпосереднього сприяння державної влади великі корпорації, зуміли різко підвищити своє місце у світовій економічній системі і поліпшити якість життя значної частини суспільства. У наш час такої можливості принципово немає, а ті буржуазні політики, котрі закликають скористатися досвідом цих країн для вирішення проблем, що стоять перед Україною, просто не розуміють реалій сучасного світу.

Сам факт існування СРСР і світової соціалістичної системи стримував експансію найрозвиненіших капіталістичних країн. Вони змушені були ховатися за інтересами решти людства. У протинному разі вони ризикували зазнати поразки в геополітичному протистоянні. Крім того, необхідність суспільної консолідації змушувала правлячий клас провідних капіталістичних країн обмежувати власне економічне й політичне панування. А потреба в об'єднанні зусиль на міжнародному рівні для протистояння країнам соціалізму стримувала розвиток суперечностей між імперіалістичними державами і змушувала їх вкладати кошти у розвиток «третього світу».

Нині таких стримуючих чинників більше немає. Імперіалістичні держави отримали шанс нав'язати людству вигідну їм систему міжнародних відносин, сформувавши глобальний ринок відповідно до власних інтересів. При цьому зростання суперечностей між розвиненими капіталістичними країнами стримується тепер не наявністю спільних супротивників і геополітичних цілей, а воєнно-політичним домінуванням США. Оскільки одноосібне збереження світового панування потребує величезних ресурсних витрат, американська політична еліта починає спроби знову об'єднати західний світ, спровокувавши міжцивілізаційний конфлікт. Очевидно, що така політика несе загрозу для всього людства, а американська еліта, яка прагне через залежні від неї режими встановити контроль над світовими ресурсами і маршрутами їх транзиту, стає безпосереднім учасником внутрішньополітичної боротьби в країнах «третього світу», зокрема в Україні.

Очевидно, що підтримувати нинішній рівень життя суспільства, зберігати нинішні споживчі стандарти, не обмежуючи при цьому панування великих корпорацій і фінансових інститутів, розвинених капіталістичні країни можуть лише за рахунок ресурсів всього іншого людства. Єдиний можливий для них шлях розвитку — це пограбування «третього світу», змушеного за власний рахунок вирішувати проблеми розвинених капіталістичних держав. У цьому і є суть капіталістичної глобалізації. Природно, що геополітичний курс провідних імперіалістичних країн має бути спрямований на постійне розширення «периферії», яка надає їм необхідні ресурси. Для цього країнам, котрі намагаються зберегти право на самостійний розвиток, нав'язується неоліберальна економічна система, що позбавляє їх економічної незалежності. При цьому з допомогою політичного тиску запобігають намаганням країн «периферії» відстояти національний економічний суверенітет.

Відповідно, захист права на самостійний розвиток стає першочерговим завданням усіх прихильників соціалізму в країнах «периферії». Насамперед необхідно відмовитися від неоліберального економічного курсу, відсторонити від влади проамериканську частину політичної еліти і запобігти створенню механізмів, що дають змогу контролювати ззовні національну економіку. Очевидно, що в розв'язанні цього завдання, крім комуністів і політичних сил, що діють в інтересах дрібної буржуазії, також зацікавлені бюрократичні і промислові групи, пов'язані з тими галузями національної економіки, яким загрожує загибель унаслідок капіталістичної глобалізації.

На основі досвіду буржуазних революцій ХVІІІ—ХІХ століть Карл Маркс дійшов висновку про те, що буржуазія вскрай непослідовна і нерішуча в захисті власних вимог, вона легко задовольняється короткотерміновим зиском і схильна до союзу з найреакційнішими прошарками суспільства. Сутність буржуазії, звичайно, залишилася такою самою й у наш час. Мало того, як свідчить сучасна політична практика, буржуазія в країнах «периферійного» капіталізму надзвичайно боїться власного народу і готова обертися на будь-які сили, у тому числі і зовнішні, заради можливості панувати, не враховуючи думку суспільства. Тому не слід розраховувати, що наявність у складі правлячого класу угруповань, об'єктивно зацікавлених у збереженні національного суверенітету, природним чином приведе до їхнього конфлікту з прихильниками проамериканської орієнтації, що входять до керівництва країни. Таке протистояння неможливе без

могутнього тиску знизу, без існування широкого демократичного руху, нехай і не оформленого організаційно, що виступає на захист національного суверенітету, вимагає, щоб державний курс відповідав національним інтересам. Очевидно, що без комуністів такий рух виникнути не може. Відповідно, на нас лягає завдання з проведення мобілізації в суспільстві для опору зовнішній експансії і запобігання зрадництва з боку правлячої верхівки. Треба завважити, що в тих країнах «третього світу», які змогли відстояти своє право на самостійний розвиток, організатором загальнонаціонального опору незмінно виступали комуністичні й соціалістичні партії (за винятком Ірану, де національно-визвольний рух має релігійний характер).

У чому ж полягає право на самостійний розвиток, яке імперіалістичні держави прагнуть відібрати в країн світової «периферії»?

По-перше, у можливості зберегти власну національно-культурну ідентичність. Культурна і цивілізаційна розмаїтість є нездоланою перешкодою на шляху капіталістичної глобалізації, оскільки в суспільствах, що спираються на традиційні світоглядні і моральні цінності, неможливо надовго установити неоліберальну економічну систему. Немає такого народу, у свідомості якого панували б характерні для неолібералізму явлення про необхідність безжалісного ставлення до слабких і бідних, про правомірність передачі суспільного багатства в руки незначної меншості. Таке суспільство просто не змогло б сформуватися, і воно може існувати, тільки спираючися на підтримку ззовні. Тому твердження неоліберальної системи незмінно супроводжується нав'язуванням уявлень про неповноцінність національного світогляду і витиснення національної культури стандартизованою масовою продукцією, виробленою під час капіталістичної глобалізації. При цьому такий процес часто може прикриватися гаслами етнічного і місцевого націоналізму, що використовуються для руйнування сталих цивілізаційних суспільств.

Світогляд і культура народу України сформувалися в рамках східнослов'янського цивілізаційного простору, розрив з яким рівносильний відмові від власної ідентичності. Це добре усвідомлюється українським суспільством, що послідовно виступає проти курсу правлячого класу на вихід зі східнослов'янського простору і приєднання до євроатлантичної цивілізації. Поки Україна зберігає свій зв'язок зі східнослов'янським світом (в умовах СРСР — основа для формування єдиного радянського народу), у неї залишається шанс мирним шляхом, без важких соціальних потрясінь, повернути собі право на самостійний розвиток. Після приєднання до євроатлантичної цивілізації Україна зможе розвиватися тільки як частина світової «периферії». У цьому разі неминуче поглиблення системної кризи, що може призвести до соціально-економічному колапсу і швидкої культурної деградації.

У зв'язку з цим важливим завданням Компартії стає боротьба за збереження східнослов'янського простору (який після виходу з нього України буде приречений на розпад) і припинення курсу на євроатлантичну інтеграцію. В українському суспільстві немає іншої політичної сили, крім комуністів, здатної забезпечити рішення цього завдання.

У суспільному і культурному просторі України діють розрізнені групи й організації, що виступають під гаслами східнослов'янської єдності. У своїй більшості ці організації керуються історичними міфами і контролюються різними угрупованнями правлячого класу. Завдання Компартії в тому, щоб об'єднати найбільш здорові елементи, поширити на них вплив соціалістичної ідеології, показати суспільству, що боротьба за збереження національної ідентичності може бути успішною лише у разі відмови від неоліберального курсу й обмеження олігархічного панування.

По-друге, реалізація права на самостійний розвиток припускає активну участь у світовому науково-технічному прогресі. Розвинені капіталістичні країни прагнуть установити монопольний контроль над науковими і технологічними досягненнями. При цьому неоліберальна соціально-економічна система не дає можливості державам «периферії» проводити масштабні наукові дослідження і підтримувати впровадження новітніх технологічних досягнень. Україна практично випала зі світового науково-технічного прогресу, в нашій країні не виникають найсучасніші галузі виробництва, а створений за радянських часів потенціал стрімко руйнується. Якщо нам не вдасться зупинити реалізацію подібного сценарію, Україна опиниться в числі країн, чия роль у світовій економічній системі зводиться до постачання сировини, продукції з низьким ступенем переробки і дешевої робочої сили. Це означає, що наш народ буде приречений на бідність, безправ'я й моральну і культурну деградацію. Для того, щоб вирватися з цих лабетів, нам знадобиться величезне напруження зусиль усього суспільства.

У нас поки що є можливість для того, щоб врятувати від остаточної руйнування промисловий і науковий потенціал, створений в умовах соціалістичного суспільства. Але час працює проти нас. Необхідно в короткий термін домогтися того, щоб кошти, котрі привласнюють нині олігархічні угруповання, були спрямовані на створення сучасних галузей економіки, модернізацію промислового устаткування і інфраструктури. Це неможливо без обмеження олігархічного панування і в політичній сфері, і в економічній. У цьому процесі природним союзником робітничого класу стає дрібна буржуазія. Але слід враховувати, що вона в умовах українського «периферійного» капіталізму практично позбавлена політичного представництва: партії, що діють від її імені, легко поступаються її потребами і інтересами, вирішуючи власні вузькополітичні завдання.

По-третє, право на самостійний розвиток припускає реалізацію державного курсу, спрямованого на підвищення якості життя суспільства. Останніми роками соціально-економічна ситуація в країні трохи стабілізувалася і рівень життя теж зріс. У цьому немає нічого дивного, і такі зміни не дають жодних підстав припускати, що змінився характер правлячого класу України або зросла його готовність поділитися своїми доходами із суспільством. Руйнування зайшло надто далеко і має характер, небезпечний для самого правлячого класу. Тому він ужив заходів для підтримки суспільних і державних інститутів, що розв'язуються, відновлення найприбутковіших галузей виробництва і підвищення внутрішнього споживчого попиту. При цьому і надаля погіршується якість життя суспільства в цілому, незважаючи на очевидне зростання доходів трудящих, зайнятих в орієнтованих на експорт галузях і сфері послуг.

Цілком зруйновано соціальну сферу, фактично знищено найважливіші досягнення радянської епохи — загальнодоступну якісну освіту й медичне обслуговування. Трудящі в сучасних умовах цілком безправні перед сваволею роботодавців. У зв'язку з посиленням економічного, політичного і культурного панування олігархії зникла можливість самореалізації, стиснувся простір для творчої діяльності, громадяни на практиці позбавлені права на участь у керуванні суспільством.

Відповідно, перед нами стоїть завдання реалізації державного курсу, спрямованого на поліпшення якості життя суспільства, яке ми маємо вирішувати самостійно, оскільки в країні немає інших політичних сил, здатних ставити перед собою подібні цілі і домогатися їх реалізації. Нам треба звернутися прямо до суспільства, створивши для цього власні канали комунікації, і забезпечити широку суспільну мобілізацію під гаслами реалізації невід'ємних соціальних і культурних прав.

Гадаю, що в цій сфері нам необхідно висунути такі вимоги:

- * збільшення витрат на освіту й охорону здоров'я до рівня (у відсотках від ВВП), порівняного з розвиненими капіталістичними країнами;
- * розширення прав місцевого самоврядування і створення умов для безпосередньої участі в ньому громадян;
- * створення механізмів контролю над владою з боку суспільства (через відкликання депутатів рад усіх рівнів і представників виконавчої влади у разі висловлення їм недовіри суспільства);
- * введення в ради директорів підприємств і корпорацій представників трудових колективів;
- * демократизація профспілок і звільнення їх від контролю з боку чиновників і роботодавців.

Очевидно, що вже реалізація цих вимог сприятиме зміні характеру соціально-політичної системи і створить умови для підпорядкування економічного розвитку країни інтересам суспільства.

Отже, з наявної суспільної ситуації випливають такі завдання, які Компартія має реалізувати на нинішньому етапі суспільного розвитку:

- * збереження національного суверенітету, відсторонення від влади проамериканських угруповань правлячого класу;
- * припинення курсу на вихід зі східнослов'янського цивілізаційного простору і відмова від євроатлантичної інтеграції;
- * вилучення в олігархічних угруповань коштів, необхідних для створення сучасних галузей економіки і модернізації промислової інфраструктури;
- * різке підвищення соціальних витрат, збереження найважливіших досягнень радянської епохи.

Обмеження олігархічного панування

Очевидно, що необхідною умовою реалізації цих цілей є обмеження олігархічного панування. Можна з певністю сказати, що від нашого успіху на цьому напрямі залежить весь подальший хід суспільного розвитку. Тим часом, успіх тут зовсім не здається визначеним. Нині панування олігархічних угруповань охоплює всі сфери громадського життя:

- * економічні відносини: власність і фінансові потоки контролюються олігархічними і бюрократичними угрупованнями;
- * політичні процеси: влада зосереджена в руках великої буржуазії, дрібнобуржуазні партії в значному разі виконують функції «молодших партнерів»;
- * галузь культури: масова культурна продукція має буржуазний характер.

Олігархічний тип капіталізму, що склався в Україні, характерний для всіх країн світової «периферії». Як показав у своїх роботах сучасний російський марксист Борис Кагарлицький, великі корпорації і правляча бюрократія розвинених капіталістичних країн підтримують олігархічний устрій у країнах з периферійним характером економіки, оскільки тільки у такий спосіб вони можуть одержати гарантований доступ до ресурсів цих держав і підкорити своїм інтересам їхній економічний розвиток. Водночас сама периферійна економіка породжує політичну систему, засновану на пануванні олігархії.

Борис Кагарлицький дійшов висновку, що включення країн периферії у світову економічну систему як постачальників дешевої робочої сили і сировини визначає «формування відповідної олігархічної еліти, влада і багатство якої базуються на паразитичній експлуатації ресурсів країни». Одним з найважливіших ресурсів, яким володіють колишні республіки СРСР, є створений у радянську епоху виробничий потенціал. Українські олігархічні угруповання не зуміли ні зберегти його у повному обсязі, ні здійснити нову індустріалізацію. Єдине, на що вона виявилася здатна, експлуатувати залишки радянського промислового потенціалу, що були затребувані в умовах глобального ринку. Було б помилкою вважати, що така стратегія пов'язана з якимись прорахунками українських олігархічних кланів. Навпаки, вона забезпечує максимальну реалізацію їхніх інтересів. Збереження якогось інших галузей, не пов'язаних з глобальним ринком, підірвало б панування олігархії, оскільки сприяло б появі в неї конкурентів, не залежних від політичної і економічної еліти розвинених капіталістичних країн і, відповідно, що виступають проти перетворення України на одну з країн світової «периферії». Політична система, заснована на пануванні олігархії, саме і спрямована на те, щоб політичними й економічними засобами запобігти реалізації такого сценарію розвитку.

Слід розуміти, що внаслідок тривалого панування олігархії наша країна опинилася в набагато гіршій ситуації, аніж наприкінці радянської епохи. Річ не лише в руйнуванні і закритті тисяч підприємств, зменшенні посівних площ і поголів'я худоби і катастрофічному падінні виробництва в промисловості і сільському господарстві. Як довелося Олександр Бузгалін, Олексій Пригарін, Борис Кагарлицький і інші сучасні економісти, що додержуються марксистських поглядів, неоліберальні перетворення збільшили диспропорції, характерні для пізньої радянської економіки. Різко погіршився стан основних фондів, оскільки олігархічні угруповання не намагалися модернізувати економіку, а експлуатували старе радянське устаткування, що дісталось їм практично задарма, це дало можливість без додаткових вкладень мати прибуток.

Така економічна система приречена на колапс, незалежно від того, як складатиметься світова економічна кон'юнктура і як довго триватиме її тимчасова стабілізація. Наше завдання — домогтися її перетворення до того, як зупинити кризу буде уже неможливо. Потрібно розуміти, що створена відповідно до потреб олігархічних і бюрократичних угруповань політична система не дає можливості суспільству реально впливати на курс, що його проводить влада. Панування олігархії ґрунтується на політичних маніпуляціях, виборчих фальсифікаціях, і його не можуть реально обмежити ні розширення прав парламентської опозиції, свобода друку, ні діяльність популярних партій, керівництво яких очоче іде на компроміс з олігархією, якщо умови здаватимуться досить вигідними.

Обмежити панування олігархії зможе тільки масовий суспільно-політичний рух, очолюваний Компартією, що тисне на владу знизу, не дає можливості владі приймати і реалізовувати рішення в інтересах олігархічних і бюрократичних угруповань.

Як створити такий рух і зробити його основним учасником суспільно-політичного життя?

Було б помилкою думати, що він зможе виникнути навколо конкретних соціально-економічних вимог. Ми переживаємо період стабілізації і підвищення рівня життя деяких груп трудящих. При цьому соціальний успіх окремих представників робітничого класу змушує інших вірити у швидке поліпшення власного життя. Промислове піднесення, припинення відвертого грабування загальнонародної власності є підставою для ілюзії про зміну характеру правлячого класу, появи в нього більшої відповідальності, прагнення обмежувати власні апетити заради рішення завдань національного розвитку. За подібні помилки доведеться жорстоко розплачуватися. Для вської розсудливої людини очевидно, що в країні так і не з'явилось уряду, здатного справді змінити економічний курс. І без активної позиції Компартії він не з'явиться.

Без сумніву, основна соціальна база Компартії — це робітничий клас, що залишається єдиним соціальним класом, чие визволення призведе до визволення суспільства в цілому. Але слід розуміти, що свідомість українського робітничого класу на нинішньому етапі залишається буржуазною.

Як зазначав Карл Маркс: «Думки пануючого класу є в кожну епоху пануючими думками. Це означає, що той клас, що являє собою пануючу матеріальну силу суспільства, є водночас і його пануючою духовною силою». У своїй роботі, яка не втратила актуальності, «Що робити?» В. І. Ленін писав, що самостійно виробити соціалістичну свідомість в умовах буржуазного ладу робітничий клас не може. Для цього йому потрібна допомога партії.

Слід визнати, що ситуація у сфері суспільної свідомості нині є загрозливою. У суспільстві панують дікі уявлення і забобони, втрачено соціальну солідарність (у тому числі й у середовищі робітничого класу), для багатьох людей сенсом життя стало споживання. Тому боротьбу за створення широкого суспільного руху необхідно починати з цілеспрямованої діяльності з установлення контролю над формуванням суспільної свідомості.

Насамперед треба розвінчати пропагандистські міфи, що стримують зростання популярності партії в середовищі робітничого класу і трудової інтелігенції. Ми повинні ясно заявити, що ми кличемо не назад, а вперед — до будівництва сучасного соціалістичного суспільства. Ми візьмемо все краще з радянського ладу, відновимо його досягнення на новому етапі суспільного розвитку.

Нам потрібно заспокоїти дрібну буржуазію і частину робітничого класу і селянства, які побоюються, що перехід до соціалістичних перетворень перекреслить їхні надії на особисті вигоди. Нам необхідно показати, що тільки перехід до соціалістичного будівництва дасть можливість поліпшити якість життя суспільства і захистить дрібнобуржуазну власність від зазіхань олігархічних кланів.

Нам потрібно пояснити суспільству, що соціалізм є єдиним способом поєднання під час історичного процесу моральних і культурних цінностей, створених людством, з науковими, технологічними і організаційними досягненнями. Лише соціалізм дасть змогу зробити загальнодоступними блага культури і цивілізації, поверне трудящим впевненість у завтрашньому дні і відкриє перед ними шлях до самореалізації. Тільки в умовах соціалістичного суспільства можна забезпечити національний розвиток у відповідності з інтересами суспільства і захистити особистість від сваволі чиновників і роботодавців. Доводити це ми зобов'язані, постійно викрикуючи зловживання, постійно протиставляючи їм реалії соціалістичного суспільства.

Для цього нам знадобляться власні канали комунікації із суспільством, оскільки найівно розраховувати, що олігархічні групи нададуть нам для агітації контрольовані ними ЗМІ. Нам необхідно приступити до створення структур, що забезпечують зв'язок партії з інтелігенцією і студентством, почати реалізацію власної культурної політики. Питання тактики, як і питання стратегії, мають повноцінно відбиватися в оновленій партійній програмі. Ми повинні бути готові не тільки відповісти на виклики сьогодення, а й чітко уявляти, як ми вітілюватимемо свої гасла в соціальній дійсності.

Леонід ГРАЧ, народний депутат України, перший секретар Кримського рескому КПУ, доктор історичних наук, професор.

Турбота про здоров'я дітей — турбота про майбутнє

Прийнято вважати, що зміст соціальної політики кожної держави оцінюється її ставленням до старих людей і дітей, що свідчить про повагу до минулого країни і турботу про її майбутнє.

Усі ми родом з дитинства. У цей період відбувається становлення особистості, закладаються основні риси її характеру і світогляду. І, приділяючи увагу освіті, духовному розвитку майбутнього громадянина країни, дуже важливо зберегти його здоров'я і сформувати навички здорового способу життя.

Саме тому радує, що день уряду у Верховній Раді України, який пройшов 9 січня 2007 року, переважно був присвячений питанням відпочинку й оздоровлення дітей у літній період.

Актуальність проблеми очевидна, обговорення питання відбувалося в гострій полеміці, було висловлено чимало критичних зауважень і конструктивних пропозицій.

У період підготовки дня уряду підкомітетом з питань курортів і рекреаційної діяльності Комітету Верховної Ради з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту і туризму були проаналізовані матеріали про стан літнього оздоровлення в останні роки, подані міністерствами і відомствами, що мають безпосереднє відношення до його проведення.

На жаль, ситуація настільки складна, що вважаю за необхідне ще раз порушити її на сторінках преси і запросити до подальшого глибокого обговорення цієї проблеми вчених, лікарів, педагогів і батьків.

Думаю, немає необхідності вкотре доводити значення важливого державного завдання: оздоровлення дітей у літній період.

За останнє десятиліття у стані здоров'я дітей і підлітків сформувалися стійкі негативні тенденції, що характеризуються зростанням поширеності чинників ризику, збільшенням хронічних захворювань і інвалідності.

Сумно, але факт: сьогодні в Україні більш як 90 відсотків дітей страждають на хронічні захворювання, а 115 тисяч щорічно отримують інвалідність, отже, мають потребу у відпочинку, оздоровленні і лікуванні в літній період. Величезне значення в розв'язанні цих завдань належить санаторно-курортному лікуванню. Саме тому сьогодні надзвичайно актуальне підвищення ролі дитячих санаторіїв не тільки в лікуванні і реабілітації дітей, уже хворих на хронічні захворювання і дітей-інвалідів, а й використання їх для оздоровлення дітей і підлітків. Поряд із санаторіями велику роль у збереженні здоров'я дітей відіграють оздоровчі установи: стаціонарні табори, військово-спортивні табори, табори праці і відпочинку, пришкільні табори денного перебування і дитячі оздоровчі майданчики.

На жаль, останніми роками у країні оздоровлення дітей практично повністю замінено відпочинком. Близько 90% дитячих оздоровчих установ організували в минулому році тільки відпочинок. При цьому навіть відпочинок поступово стає дедалі більш короткотерміновим. Залишилися одиниці закладів, що забезпечують послуги з оздоровлення дітей, де тривалість змін — 21 і більше діб. Частина стаціонарних заміських таборів, що мають всі умови для організації повноцінного відпочинку, практикували тільки денне короткотермінове перебування дітей від трьох до семи годин.

У доповіді міністра у справах сім'ї, молоді та спорту на дні уряду Віктора Коржа відзначалося, що торік літом оздоровлено більш як три мільйони дітей. Як абсолютна цифра — чимало, а насправді — це трохи більш як 30% від загальної кількості дітей у державі.

Для порівняння скажу, що наприкінці минулого століття у стаціонарних дитячих оздоровчих установах України щорічно оздоровлювалися і відпочивали більш як 80% дітей, придбання путівки в дитячий табір було доступним практично кожній родині. Без ностальгії за минулим, над цим варто задуматися.

На жаль, незважаючи на вжиті заходи, скоротилася кількість установ, призначених для відпочинку дітей, передусім — заміських і таборів праці і відпочинку старшокласників. За останні роки в Україні не побудовано жодної дитячої установи для оздоровлення і відпочинку, а матеріальна база існуючих майже не розвивається.

За інформацією Міністерства сім'ї, молоді та спорту, сьогодні наявна база заміських дитячих закладів разом з дитячими санаторіями, маю на увазі державної і комунальної форми власності, за повної завантаженості в літній період може забезпечити лікувально-оздоровчими послугами тільки 30% дітей шкільного віку.

При цьому закономірно, що держава передовсім прагне забезпечити повноцінний відпочинок дітей-сиріт, дітей, що перебувають під опікою, а також обдарованих дітей. А інші?

Давайте подивимось, наскільки захищені в цьому плані діти робітника, учителя, лікаря, аграрія. Де в нас оздоровлюється основна маса дітей? Вештається — вибачте за різкість — в душинах, газавованих містах і селищах! А скільки дітей загинуло минулого літа, залишаючись без нагляду дорослих, під колесами автомобілів, на водоймах, каналах і морі!

Турбує й інше: загальну статистику дітей, які відпочили, керівники місцевої виконавчої влади намагаються прикрасити кількістю тих, хто перебував у пришкільних таборах денного перебування.

Звичайно, влітку вони виконують важливу соціальну функцію — відволікають дітей від вулиці. Але питання в тому, наскільки такий відпочинок відповідає сучасним вимогам і чи є відпочинком як таким?

Той само заплений шкільний двір, ті само рід-

ні обличчя вчителів і вихователів, ті само звичні ігри і розваги. А що інше може придумати педагог, якщо в переважній більшості регіонів органи місцевого самоврядування виділяють у літній період на ці майданчики лише три гривні на дитину. Смішна сума!

Як можна поставитися до того, що в значній частині пришкільних таборів Одеської, Київської, Дніпропетровської, Івано-Франківської, Львівської, Рівненської, Чернігівської областей вартість харчування дітей становила від 1,5 до 4,5 грн. на день? А в Кіровоградській області на харчування дітей у таборах денного перебування виділялося аж 26 копійок! Ну що тут скажеш? Нагодувати б тих, хто передбачив ці копійки!

Дітям необхідні поліпшене харчування, витрати на транспорт для вивезення дітей на природу, водойми, організацію культурних заходів. Ось чому така форма оздоровлення за існуючого фінансування — чистої води формальність.

Звичайно, на даному етапі відмовитися від нього ми не можемо, та й це було б неправильно, тому необхідно шукати кошти для якісного відпочинку дітей і у пришкільних таборах.

За всієї складності економічної і фінансової ситуації у державі питання санаторно-курортного лікування і оздоровлення дітей повинні перебувати серед пріоритетів, оскільки йдеться про здоров'я нації.

Здавалося б, щорічно на ці цілі з державного і місцевих бюджетів виділяються чималі кошти, ось тільки витрачаються вони не завжди ефективно і раціонально.

Досить подивитися на тендери, що проводилися профільними міністерствами. Вимоги до путівок у дитячі оздоровниці формувалися на 75%, виходячи з їхньої вартості, і тільки 25% виділялося на умови проживання, харчування і все інше. Не дивно, що у гонитві за дешевизною, нехтуючи умови відпочинку, путівки придбавали до установ, що не відповідали вимогам дитячого відпочинку.

Зрештою, найчастіше з дітьми в літній період працювали невідготовлені для цього люди. Керівники у гонитві за прибутком скорочують штат персоналу, формують дитячі оздоровчі групи з дітей різного віку — від 8 до 14 років. Це призводило до порушення режиму, правил безпечної життєдіяльності. Контролюючими органами було виявлено чимало й інших грубих порушень у діяльності дитячих таборів.

За даними Міністерства охорони здоров'я України, протягом минулого літа за різні порушення ухвалено 593 постанови про тимчасову чи постійну заборону експлуатації дитячих оздоровчих установ, тимчасово або на постійно відсторонені від роботи 1169 осіб. У прокуратуру передано 11 справ. Це повинно послужити хорошим уроком посадовим особам напередодні літа 2007 року.

Думаю, що міністерства, що мають прямий стосунок до організації оздоровлення дітей, зобов'язані вже сьогодні почати підготовку до майбутньої літньої оздоровчої кампанії, проаналізувати стан матеріальної бази таборів, кардинально змінити систему підготовки кадрів для роботи з дітьми, вжити заходів із забезпечення безпеки життя і здоров'я дітей у літній період.

Питання відкриття і роботи кожної без винятку дитячої установи, незалежно від форм власності і відомчої підпорядкованості повинні перебувати на постійному, щоденному контролі місцевих органів виконавчої влади.

Повертаючись до питання про вибір підприємств для оздоровлення дітей, слід зазначити, що бюджетні гроші повинні спрямовуватися тільки до спеціалізованих дитячих установ, незалежно від їхньої форми власності, які мають базу, відповідні педагогічні і медичні кадри й які забезпечують повноцінне дозвілля дітей. І, можливо, настав час визначити в регіонах базові дитячі установи з числа крахив.

У цьому зв'язку хочу сказати кілька слів про досвід Луганської області. Обласна адміністрація створила в Криму комунальне підприємство — дитячий оздоровчий табір «Південний». Сьогодні це зразок використання бюджетних коштів. Розроблено і фінансується програма розвитку матеріально-технічної бази, підбір кадрів здійснюється на конкурсній основі з-поміж кращих кадрів педагогічних вузів області. З квітня по листопад табір працює з 100% завантаженням, оздоровлюючи школярів насамперед із соціально незахищених родин. Крім того, тут створено всі умови для оздоровлення дітей дошкільного віку із дитячих будинків. На жаль, такі приклади — поодинокі.

Кажучи про ефективне використання бюджетних коштів, що заплановані на оздоровлення дітей, я хотів би звернути увагу на необхідність своєчасного їх направлення на місця. Кабінетом Міністрів України. На жаль, улітку 2006 року ці кошти надійшли в регіони з великим запізненням, тільки до липня місяці, коли оздоровчий сезон був у розпалі, і значна частина дітей знаходилася в таборах без попередньої оплати за їхнє перебування, що створювало чимало труднощів.

Проблемою, що вимагає пильної уваги, є вартість дитячого відпочинку. Не таємниця, що останніми роками ціни на дитячі путівки непомірно зростають.

Торік улітку дитяча путівка на 21 день у стаціонарний табір у Криму коштувала від півтори до 2,7 тисячі гривень, а в Артек — до 5 тисяч гривень.

Звичайно, вартість путівки прямо залежить від податків, що сплачуються, вартості енергоносіїв, продуктів харчування, комунальних платежів. Однак, на мій погляд, необхідний більш твердий контроль за процесами ціноутворення в установах, що використовують бюджетні кошти.

Я переконаний — **настав час необхідності прий-**

няття Закону України «Про відпочинок і оздоровлення дітей», проект якого був уже розроблений, але нині незаслужено забутий. До речі, багато хто з народних депутатів на дні уряду відзначав необхідність його прийняття.

Вважаю, що цей закон дасть змогу нарешті визначити поняття «відпочинок», «оздоровлення», конкретизувати нормативні вимоги до організації оздоровлення і відпочинку дітей. Такий закон потрібний і для того, щоб держава визначилася: які категорії дітей і в яких організаціях оздоровлюватимуться за рахунок бюджетів усіх рівнів.

Гадаю, що закон має також передбачити систему заходів державної підтримки у сфері відпочинку і оздоровлення дітей і молоді і сприяти розв'язанню багатьох інших питань.

В Україні є всі умови для організації повноцінного лікування й оздоровлення дітей.

Постановою Кабінету Міністрів України затверджено державну програму розвитку всеукраїнської дитячої оздоровниці — курорту Євпаторія. Цей регіон — один із кращих дитячих курортів, що має всі умови для лікування й оздоровлення дітей протягом усього року. У цьому місті є необхідні природні ресурси, кваліфіковані медичні кадри, науковий потенціал, унікальні лікувальні методики, напрацьовані роками, зокрема й для лікування дітей із зон техногенних катастроф.

Як приклад можу назвати Євпаторійський центральний дитячий клінічний санаторій Міністерства оборони України, де ефективно лікуються і проходять реабілітацію діти з надзвичайно тяжкою патологією, дитячий санаторно-оздоровчий центр «Дружба», де успішно реалізуються спільні українсько-кубинські програми з лікування дітей, котрі постраждали від наслідків Чорнобильської аварії та інші.

Разом з тим не можу не сказати про те, що дитячі санаторії Міністерства охорони здоров'я України, розташовані в Ялті, ледве живіють, вражають своєю бідністю. Будинки потребують ремонту, застаріле лікувально-діагностичне устаткування — відновлення. Адже тисячі дітей України потребують повноцінного лікування в умовах унікального південнобережного клімату. Вважаю, що Міністерство охорони здоров'я України має нарешті визначити подальші перспективи розвитку і використання цих оздоровниць, домогтися їхньої ефективної роботи.

Протягом багатьох років унікальні можливості природних лікувальних ресурсів Криму в лікуванні дітей успішно використовуються Київською міською адміністрацією, що має в автономії три дитячі санаторії. Цілий рік діти столиці за рахунок міського бюджету одержують ефективне лікування в добре оснащених оздоровниках.

Водночас у Житомирській, Чернігівській, Київській та інших областях через бажання зберегти кошти в місцевих бюджетах дітей направляють на лікування і оздоровлення в санаторії і табори, що розташовані на цій само екологічно забрудненій території. Не думаю, що це додає їм здоров'я. Впевнений, що діти керівників цих регіонів літо проводять в інших умовах, не піддаючи своє здоров'я додатковому ризику.

Вважаю, що в цьому випадку необхідно перебороти містечковий підхід і закуповувати путівки туди, де діти отримають найефективніше санаторно-курортне лікування й оздоровлення.

Беручи участь у роботі виїзного засідання Комітету у справах сім'ї, молодіжної політики, спорту і туризму Верховної Ради України, що відбулося в листопаді минулого року в Одесі, ми з колегами відвідали державне підприємство Дитячий центр «Молода гвардія».

Заснований у 1924 році табір був фактично другим Артеком, кілька поколінь дітей отримали в ньому ефективне лікування й оздоровлення. А сьогодні центр, розташований на 30 га кращих причорноморських земель, приходить у запустіння. Схоже, що комусь вигідно підвести цю дитячу установу до банкрутства.

Ось факти, що кажуть самі за себе. 27 лютого 2006 року Розпорядженням Кабінету Міністрів України №107-р Дитячий центр «Молода гвардія» віднесений до сфери управління Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту. Однак уже рівно через півроку наказом колишнього міністра Ю. Павленка від 3 серпня №2667 «Молоду гвардію» передано на баланс комерційній структурі «Український центр сприяння розвитку дітей, молоді та сім'ї», що викликає багато запитань. Невже таке підприємство не потрібно державі? А може, краще використовувати досвід «Артека», що, залишаючись державним підприємством, розвивається і виправдує своє призначення?

Вважаю, що цей наказ потребує скасування, центр має бути надбанням держави, більше того, необхідно передбачити кошти на поетапну реконструкцію ДЦ «Молода гвардія».

Насамкінець хочу сказати про те, що програми всіх партій, що входять до антикризової коаліції, з якими вони йшли на вибори, мають потужний соціальний аспект. Я впевнений, що ми не просто проголосили ці програмні положення, а послідовно працюємо над їхнім виконанням і багато в чому, я б сказав, навіть близько до реалізації.

За характером обговорення питання про оздоровлення дітей на дні уряду я побачив конструктивний підхід до цього питання і депутатів інших фракцій, що дає змогу висловити впевненість у подальших спільних діях. Багато що залежатиме від координації цієї роботи Кабінетом Міністрів України в особі віце-прем'єр-міністра України Дмитра Табачника і міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Віктора Коржа.

Ми повинні жити майбутнім, а майбутнє України — це наші діти й онуки!

Борис ДЕЙЧ,
народний депутат України.

■ В КОМІТЕТАХ ВР

У бездомних буде житло

Комітет з питань європейської інтеграції підтримує проект закону «Про орган державного регулювання в енергетиці України». Документ стосується сфери енергетики, включаючи ядерну. Остання, відповідно до закону «Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу», належить до пріоритетних сфер адаптування законодавства України до законодавства Європейського союзу.

За висновками народних депутатів, проект закону не суперечить європейському законодавству, однак деякі вимоги міжнародних директив у ньому ще треба врахувати.

***

А зміни до закону «Про житловий фонд соціального призначення» рекомендує парламенту прийняти за основу Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування. Документ спрямований на узгодження порядку надання бездомним громадянам соціального житла з відповідними положеннями законів «Про основи соціального захисту бездомних громадян і безпритульних дітей» та «Про соціальні послуги».

За повідомлення інформаційного управління апарату Верховної Ради.

■ ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Обновки за розміром

Сорок новеньких костюмчиків одержали в подарунок діти з Радсаівського сімейного дитячого будинку. Ідея одягти дітлахів в обновки належить депутатові Миколаївської районної ради Миколі Карпенку. А реалізована вона була за допомогою депутата обласної ради, директора швейного підприємства «Санта-Україна» Євгена Дирдіна. Майстрині цього підприємства в короткий термін пошили кожному з дітей костюм за індивідуальними мірками. Весь одяг — із високоякісних тканин, оригінальних фасонів та різноманітних кольорів. Подарунки вручили на старий Новий рік, що збігся з днем народження сімейного будинку.

Сімейний будинок існує в селі Радсад, що в Миколаївському районі, четвертий рік. Незважаючи на те, що по суті цей заклад офіційно називається інтернатом для дітей-сиріт і дітей без батьківської опіки, у Радсаді його йменують сімейним будинком. Він дійсно став таким завдяки зусиллям справжнього ентузіаста, людини, яка нескінченно любить дітей, директора Лідії Туровської. А «батьком-засновником» сімейного будинку по праву вважають Миколу Карпенку, котрий тоді працював головою Миколаївської райдержадміністрації. Величезну допомогу надає радсаівським дітяхам керівник найбільшого в Україні виноградарського господарства «Радсад», Герой України, депутат обласної ради Микола Бялик. Усі депутати представляють в області Народну партію.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

■ ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України Бондаря В. О. Сиротенка Олександра Миколайовича за №152/25.

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсним посвідчення помічника-консультанта народного депутата України Івченка О. Г. Скальницького Руслана Миколайовича за №340/06.

Управління кадрів.

Як стверджують у Держкомстаті, зростання ВВП України в минулому році становило 7%

Перший віце-прем'єр-міністр Микола АЗАРОВ пропонує реформувати систему сплати податків для підприємств з філіями

■ У НОМЕР

Шахту купили металурги

Луганськ. Шахту ім. Менжинського, що входила до складу об'єднання «Первомайськвугілля», купив Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча. Змінивши не тільки хазяїна, а й свою назву, вугільне підприємство відразу відчувало зміни на краще. Насамперед, почали вчасно виплачувати зарплату, облаштовувати побутові приміщення, відкрили кафе-терій підземного харчування. Для перевезень робітників меткомбінат придбав новенькі автобуси і «ГАЗелі». За один місяць кількість робітників на шахті збільшилася більш ніж на сто осіб.

Діагноз житловим будинкам

В області розпочато інвентаризацію та обстеження житлових будинків, об'єктів соціальної сфери комунальної власності та тепло- і водозабезпечення. Насамперед перевіряють системи центрального опалення, водопостачання та каналізації, а також котли, насоси, електродвигуни, хімводоочистку. Обстеження технічного стану житлових будинків та об'єктів соціального призначення потрібне для відвернення їх передаварійного стану та забезпечення стабільного функціонування, а також для визначення найбільш критичних споруд. На аварійні будинки складають окремі реєстри; ремонт тут проводитимуть у першу чергу. Програму моніторингу технічного стану об'єктів планують завершити у травні нинішнього року.

Алла АНТИПОВА.

■ ФОТОФАКТ

Фото Володимира ПЕСІЯКА (Українформ).

Львівське видавництво «Каменяр» започаткувало проведення щомісячних презентацій своїх новинок. На першу імпрезу в «Українській книгарні» виставлено друге альбомне видання поеми Івана Франка «Іван Вишенський», проілюстроване відомим українським графіком Софією Караффі-Кобут. На знімку: директор видавництва «Каменяр» Дмитро Саліга демонструє альбом «Іван Вишенський».

Малому бізнесу — велике плавання

Тернопільська область. Програмою розвитку малого підприємництва впродовж 2007—2008 років передбачено створити в краї понад 17 тисяч нових робочих місць. Значну частину їх — у селах, де рівень безробіття найвищий. Тут, зокрема, створюватимуть кооперативи для надання різноманітних послуг населенню, заготівлі й продажу сільгосппродукції. Вони мають вітіснити посередників з цієї сфери. У фінансуванні новоутворень готові допомогти кредитні спілки. В обласному бюджеті на підтримку малого підприємництва на цей рік передбачено 150 тисяч гривень, у районних — 800 тисяч. Суми ці, звичайно, незначні, тому в головному управлінні економіки планують залучити для розвитку малого бізнесу кошти заробітчан, які великим потоком надходять в область. Владні структури обіцяють створити максимально сприятливий клімат для розвитку невеликих підприємств. Вигода очевидна: торік чверть наповнення обласного бюджету отримано саме від малого бізнесу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Визволителю міста — «Таврію»

Житомирщина. 33 новенькі «Таврії» одержали інваліди різних категорій, передусім колишні фронтовики. 3-поміж них — й учасник визволення Житомира. Вручаючи їм ключі, голова обласної ради Ірина Синявська та голова облдержадміністрації Юрій Павленко зазначили, що цього року за кошти держбюджету передбачається видати ще 173 автомобілі. На жаль, проблеми це не вирішить: у черзі на авто в головному управлінні праці та соціального захисту населення перебуває 6992 інваліди.

Вл. інф.

Фото автора.

■ ВІСТІ З БУКОВИНИ

БЕНЗИН БЕЗ ДОКУМЕНТІВ

Припинено діяльність незаконної приватної автозаправної станції, що діяла впродовж останніх двох років у Сокирянах. У результаті перевірки, проведеної співробітниками відділу державної служби боротьби з економічною злочинністю УМВС України в Чернівецькій області спільно з працівниками обласного управління у справах захисту прав споживачів, у м. Сокиряни з реалізації знято 31,3 тонни пально-мастильних матеріалів вартістю 110 тисяч гривень.

НА ЦВИНТАР ПІСЛЯ КОНКУРСУ

У Чернівцях на конкурсі визначатимуть міліціонерів, які наглядатимуть за порядком на кладовищах, дотриманням правил паркування та боротимуться із стихійною торгівлею. Начальник відділу мобілізаційної роботи та координації дій з правоохоронними органами Леонід Тавровський повідомив, що міська рада збирається оголосити тендер, переможцю якого запропонують працювати за трьома напрямками: ліквідовувати стихійну торгівлю, наглядати за дотриманням правопорядку на кладовищах та правил паркування на центральних магістралях міста.

Сергій СУЛИМА.

Трудова міграція: туди й назад

Україна посідає четверте місце у світі за кількістю мігрантів, що в'їжджають на її територію. Про це говориться в тематичній доповіді Світового банку. Мовляв, унікальність нашої країни в тім, що українці масово їдуть за довгим рублем до Росії та Європи, в Україну теж приїжджають за тим самим, і не менше.

Була б робота вдома, нікуди б наші не їхали. У Міністерстві праці та соціальної політики навіть не можуть назвати точної цифри співгромадян, які працюють за кордоном. За різними оцінками, це близько 3—7 мільйонів. Директор державного центру зайнятості Володимир Галицький вважає: якщо так триватиме й далі, ми втратимо свій трудовий потенціал. І отримаємо чужий. Звільнені робочі місця займуть вихідці з Китаю й Азії. Їх поки що українські зарплати цілком влаштовують.

На думку директора Агентства моделювання ситуацій Віталія Бали, ситуація дещо перебільшена.

— Україна намагається увійти в Європу, і від міграції нікуди не подітися. Відбувається природний обмін робочої сили. Але боятися цього не слід. Сьогодні гро-

мадяни, що їдуть за кордон на роботу, вирішують проблему своєї зайнятості самостійно. Їх, у першу чергу, не влаштовує зарплата на батьківщині. Якщо при певному розвитку економіки її підняти, то повернеться не тільки трудова міграція, але й легалізується приховане безробіття, — говорить експерт.

Віталій Бала вважає, що ще років десять можна не хвилюватися з приводу втрати трудового потенціалу. Кадровий кістяк людей, що здобули освіту й трудові навички ще при Союзі, в Україні залишається. Але варто вже сьогодні думати, як переформатувати систему освіти, ментальність (мотивацію до праці) і саму ідеологію праці. Інакше ми дійсно ризикуємо втратити свій якісний трудовий потенціал, прогнозує директор Агентства моделювання ситуацій.

Втрачаючи трудові кадри, Україна опиняється під загрозою демографічного колапсу. Хто відтворюватиме націю? Уже зараз населення старіє, шлюби розпадаються, діти не народжуються. До речі, аналогічна ситуація в країнах Південної Європи. Саме тому най-

На Водохреща істимуть яблука

Сьогодні у Львівському палаці мистецтв відбудеться свято яблуневої ялинки. Звичай прикрашати деревце яблуками у день Водохреща і влаштовувати їх благодійний розпродаж зародився у двадцятих роках минулого століття в селі Гусакові Мостиського району. Це — родинне село директора палацу мистецтв Романа Наконечного по лінії матері. «Традицію започаткувала сільська «Просвіта», щоб збирати кошти на хату-читальню, сиротинець, — розповідає він. — Навіть за радянських часів ставили Йорданську яблуневу ялинку, а гроші віддавали у церкву».

Сучасне свято у палаці мистецтв, котре проводять уже вдесьте, збирає на нічну забаву меценатів, відомих артистів. Червоношоке яблужко з ялинки продають на своєрідному аукціоні лише чоловікам, які мають за честь вручити його своїм прекрасним паням. У минулі роки за «яблуневі» кошти обладнали Шевченківську кімнату. Цього разу планують створити квітковий портрет Шевченка на клумбі біля палацу.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Теплу зиму спровокував спалах на Сонці?

Саме так вважає директор департаменту національної сільськогосподарської палати України луганчанин Леонід Горбань. На його думку, це перший спалах такої сили за 30—40 останніх років. Після нього аномальної погодні явища можуть спостерігатися протягом 20—25 років. Зокрема, за прогнозами метеоролога, драматичну ситуацію нам доведеться пережити в травні і червні поточного року, коли нічна температура може бу-

ти дуже низькою для цього сезону. Невтішні прогнози Леонід Горбань робить для сільського господарства. Оскільки озимі сьогодні перебувають в стадії росту замість того, щоб бути в спокої, морози їх можуть знищити. Померзнуть і набряклі бруньки плодових дерев. За прогнозами метеоролога, зимова температура повернеться в Україну наприкінці січня.

Вл. інф.

Луганськ.

Фото Сергія ГУДАКА (Українформ).

На знімку: затримані нелегальні мігрантки з дітьми живуть у залізничному гуртожитку в м. Мукачевому (Закарпатська область).

більша міграція українців у Грецію, Іспанію, Італію. Наші люди там просто зай-

мають робочі місця, на які немає претендентів.

Ольга ВІТЕР.

«Газпром» заволодів половиною «РосУкрЕнерго»

Російський монополіст придбав у структур Газпром-банку 50% «РосУкрЕнерго» за 2,3 млн. євро. Рада директорів «Газпрому» схвалила викуп 50% компанії «за готівковий розрахунок» у лютому 2006 року, повідомляє «Українська правда» з посиланням на російські «Ведомости».

Перехід права власності на пакет підтвердив офіційний представник «Газпрому». Документи із угоди були підписані 27 грудня, уточнює джерело, близьке до «Газпрому», «РосУкрЕнерго» уже подала документи до торговельного реєстру швейцарського кантону Цуг. Офіційно угоду буде завершено, коли внесуть зміни до реєстру акціонерів. За словами джерела, приблизно, це відбудеться до кінця січня.

Інше джерело, близьке до одного з українських акціонерів «РосУкрЕнер-

го» Дмитра Фірташа, відзначає, що документи до торговельного реєстру подав інший акціонер трейдера — Raiffesen Investment, що має намір вийти з числа акціонерів «РосУкрЕнерго». Його акції напряду повинні одержати Дмитро Фірташ і його партнер.

«РосУкрЕнерго» є монополістом з постачань імпортного газу в Україні. Він ним і залишиться. Ця угода очікувалася давно і може бути цікавою для України тільки як зміна декорацій у тій само виставі.

Нагадаємо, фірму «РосУкрЕнерго» зі статутним капіталом 100000 франків було зареєстровано в липні 2004 року у швейцарському кантоні Цуг фірмами Arosagas Holding («дочка» Газпромбанку) і Centragas Holding (бенефіціари — українські підприємці Дмитро Фірташ (90%) і Іван Фурсін (10%).

■ ФОТОФАКТ

Вчора у рамках урочистостей, присвячених 100-річчю від дня народження академіка С. Корольова, в Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут» відкрито пам'ятник С. Корольову.

На знімку: донька Сергія Корольова — Наталя покладає квіти до щойно відкритого пам'ятника.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Правда про тарифи від Леоніда Черновецького

«Жодну людину, поки я живий, не буде виселено з квартири за несплату», — заявив київський міський голова Леонід Черновецький учора на прес-конференції. Він пообіцяв використовувати демократичні способи боротьби з неплатниками, але які саме — не уточнив. Цікаво, що одним з основних чинників підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги в Києві, на думку міських чиновників, стало підвищення зарплат і пенсій. Крім того, на подорожчання водопостачання і водовідведення, як зазначено в повідомленні для преси, підготовленому КДДА, вплинув рельєф Києва.

«І взагалі, — заявив Леонід Черновецький, — у столиці тарифи — одні з найнижчих у країні. За вартістю електроенергії

Київ посідає 19-те місце, а обігріву «хрущовок» — останнє. За холодну воду кияни платять менше, ніж мешканці Чернівців, Уж-

города, Полтави і Херсона. І це при тому, що квартплату тут не переглядали з 2000 року». Міський голова також пообіцяв, що тарифи щомісяця переглядатимуть у бік зниження з усіх платежів для киян середнього класу і малозабезпечених. Леонід Черновецький заявив: «Ми поступово доведемо тарифи до розмірів, що були до мого приходу». На запитання, як КДДА визначатиме, хто до якого

класу належить, Леонід Черновецький відповів, що в нього є списки багатіїв. Виходить, обчислюватимуть методом виключення. А поки що, за його словами, готується розпорядження на 500 київських будинків (де умови проживання найгірші) на зниження тарифів.

Важливо і те, що комерційні підприємства та юридичні особи платитимуть більше, ніж пересічні громадяни. Зокрема, з 1

лютого для бюджетних підприємств і юридичних осіб знову буде підвищено вартість холодної води і водовідведення. Імовірно, саме з цих грошей покриватимуть нестачу, яку недоплатять незаможні.

Також Леонід Черновецький наголосив, що він проти запровадження імперативного мандата, звівши все це до виступу проти особистості лідера БЮТ Юлії Тимошенко.

Олена СКРИПКА.

Менше грошей — менше газу

Тиск газу на вході в Житомир знижено: він становить 1 кілограм на квадратний сантиметр за норми 1,6—1,8 кілограма. Про це повідомив керівник орендного підприємства «Житомиртеплокомуненерго» Георгій Єфімов. Він зазначив, що тепловики з острахом чекають можливого похолодання: цього газу вистачає за температури 5 градусів вище нуля, а якщо

вона буде мінусовою, низка котелень зупиниться. На рівні сплат особливо позначилися новорічно-різдвяні «канікули», протягом яких сплачено за газ мільйон гривень, а спалено на п'ять мільйонів. І це тоді, коли, крім поточних розрахунків, треба щомісяця віддавати мільйон за попередні борги.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Ведмідь накинувся на єгеря

Це сталося в урочищі Ротунда Гірськоукотського лісництва Берегометського лісомисливського господарства Чернівецької області. Єгер робив усе для того, щоб ведмідь обійшов загінь, до якого потрапив. Однак тварина накинута на нього, і він був змушений стріляти.

«Поява клишоногого в загінь для вовків була несподіванкою, — пояснює головний мисливствознавець Берегометського лісомисливського Оксесій Марчук. — Саме зараз, після закінчення сезону полювання, єгері ведуть облік диких тварин. Обстежуючи одну з ділянок, виявили вовчі

сліди. Зробили загінь для вовків. А тут — такий сюрприз. Зазвичай о цій порі ведмеді завжди сплять. Прокладаються наприкінці лютого чи на початку березня. А от цієї зими карпатські ведмеді у сплячку навіть не впадали».

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Кримінальний дуєт працював на замовлення

Хмельницькі правоохоронці викрили злочинну групу, на рахунок якої лише за минулий рік два десятки крадіжок із церков. Безбожники спокушались на ікони, давцані XIX — початком XX століття, Євангелія, хрести, чаші для причастя та інші церковні атрибути. Інколи за ніч вони «відвідували» декілька храмів у різних селах, розташованих поблизу автодоріг.

Єдиною зачіпкою, що вивела правоохоронців на їхній слід, став автомобіль, помічений у чотирьох місцях крадіжок. Схо-

жий за описом легковик із двома пасажирами зупинили співробітники ізяславського карного розшуку. Під час огляду авто

виявлено ножиці для перекушування металу, лом, рукавички, набір викруток, а також пістолет для патронів з гумовими кулями. Стареньку на вигляд вазівську «вісімку» переобладнали так, що за лічені секунди могла розвивати швидкість до 180 кілометрів на годину...

Як повідомили у центрі зв'язків з громадськістю УМВС

в області, молодики причетні до 17 крадіжок з культових споруд на Хмельниччині. Загалом вони скоїли 56 таких злочинів у Житомирській, Рівненській, Вінницькій, Київській і Тернопільській областях. З'ясувалося, кримінальний дуєт працював на замовлення. По телефону їм вказувалося, які церковні атрибути потрібно викрасти.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

■ ФОТОФАКТ

На постійно діючій у Луцьку виставці «Волинь: сьогодення і перспективи» представлено нові інвестиційні проекти, спрямовані на розвиток регіональної промисловості, агропромислового комплексу, реконструкцію та технічне переобладнання підприємств краю.

На знімку: на виставці.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

Насувається циклон

(Початок на 1-й стор.).

В акваторії Чорного й Азовського морів погодні умови значно погіршаться: на Чорному морі — посилення вітру до 25—30 м/с, висота хвиль — 30—50 дм; на Азовському морі вітер — 20—24 м/с, висота хвиль — до 20 дм.

Тим часом у деяких штатах США негода триває вже шостий день. За останніми даними, в 9 штатах загинуло 55 осіб. Мокрий сніг і дощ, що замерзає на льоту, викликають крижаною кіркою дороги та гілки дерев, які ламаються під поривами вітру і, падаючи, обривають проводи ліній електропередач, передає Кореспондент. net.

Без світла і тепла залишаються десь 300 тисяч будинків та ділових установ, сотні людей залишили свої будинки і перебувають у тимчасових прибудках, очікуючи, коли відновлять електропостачання. У більшості випадків обрив проводів стався в результаті падіння на них гілок дерев, що зламалися під вагою мокрого снігу.

■ СВІТ КОРОТКО

Франція Перехоплено величезну партію наркотиків

Французькі прикордонники затримали величезну партію героїну — другу за величиною, що її будь-коли виявляли правоохоронні органи країни. 356 кілограмів цього наркотику знайшли в портовому місті Дюнкерк у зареєстрованій у Туреччині вантажівці, яка їхала до Великобританії. Ціна «товару» на чорному ринку становить майже 10 мільйонів євро. До речі, найбільший «улов» героїну — 425 кілограмів — було вилучено поліцією 35 років тому, у 1972 році.

ГРУЗІЯ

Лікарні — у приватні руки

Грузія розпочинає радикальну реформу охорони здоров'я, плануючи приватизувати всі лікарні. Метою цього є залучення до модернізації сфери охорони здоров'я 200 мільйонів доларів приватних інвестицій. Про це повідомив державний міністр Грузії з економічних реформ Каха Бендухідзе. У лютому уряд почне передачу зацікавленим інвесторам застарілих будівель лікарень і прилеглих земельних ділянок. Натомість приватні компанії повинні побудувати нові лікарні в інших місцях протягом двох-трьох років і обладнати їх відповідним устаткуванням.

АЗЕРБАЙДЖАН

Відвернули державний переворот?

Правоохоронні органи Азербайджану заарештували 13 осіб, що їх підозрюють у підготовці до повалення існуючої влади. Про це повідомив прес-секретар Міністерства нацбезпеки країни Арі Бабаєв. За його словами, затриманих обвинувачують у зраді, членстві в незаконних збройних формуваннях і нелегальному володінні зброєю. Імена путчистів не названо. Водночас азербайджанська опозиція звинуватила владу у фальсифікації обвинувачень та інсценівці держперевороту з метою створити привід для усунення політичних суперників.

ІРАК

Американська жертва

У Багдаді вбито американську співробітницю неурядової організації «Національний демократичний інститут». Невідомі атакували машини, в яких їхали вона та її колеги. Під час нападу також загинули троє охоронців — угорець, хорват та іракець.

НІМЕЧЧИНА

Найбільший аграрний ярмарок світу

У Берліні відкрито найбільший у світі аграрний ярмарок «Зелений тиждень». У виставці беруть участь майже 1600 представників із 56 країн. Як і в минулі роки, Україна займатиме окремий павільйон. Організатори очікують, що за десять днів роботи на ярмарок завітає майже 400 тисяч відвідувачів. Одна з тем цьогорічного «Зеленого тижня», що проходить уже 72 рази поспіль, — відновлювальна енергія в аграрній сфері.

■ ПРОБЛЕМА

Життя поруч з отрутою

У Черкаській області на 270 складах чекають утилізації понад 400 тонн невідомих хімічних речовин. Якщо влада не профінансує їх знешкодження, реально небезпека потрапляння отрути до ґрунтових вод, оскільки більшість приміщень складів перебуває у катастрофічному стані.

«Голос України» не раз звертав увагу на загрозливу екологічну ситуацію в Катеринопільському районі Черкащини. Мало того, писала газета, що населені пункти цього району належать до четвертої чорнобильської зони, — життя тутешнім людям отруюють ще й «хімією». Зокрема, кількатонні залишки пестицидів, непридатних для використання, які зберігаються поблизу селища Єрки, завдають непоправної шкоди здоров'ю мешканців.

Після виступів парламентської газети влада району та екологічні служби області почали утилізацію небезпечних отрутохімікатів. Однак активно розпочата справа з часом припинилася. Як завжди, через брак коштів. Адже переробка однієї тонни отрути на єдиному в Україні спеціалізованому підприємстві «ЕЛГА» в Шостці стає в 13600 гривень.

Тим часом екологи Катеринопільського району провели торік повну інвентаризацію шести складів, на яких виявлено понад 12 тонн шкідливих речовин. Наприкінці минулого року на виділені з області гроші вдалося знешкодити лише 3 тонни.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Врятувати зоопарк

Колектив Миколаївського зоопарку звернувся по допомогу до депутатів міськради. У зв'язку із злиденним фінансуванням цього закладу. Виділені цього року кошти на утримання звіринцю вп'ятеро менше необхідної суми. Лише на корми тваринам потрібно витратити 3 мільйони 600 тисяч, що вище суми, яку виділяють бюджети області і міста разом узяті. Нинішнього січня для придбання кормів надійшло 40 тисяч гривень, що на 60 тисяч менше, ніж у січні минулого року. Працівники зоопарку таке фінансування назвали «бюджетом удушення».

Біда і в іншому. З трьох мільйонів, зароблених звіринцем минулоріч, у вигляді ПДВ до бюджету повернули 500 тисяч гривень. Власними доходами заклад закриває всі комунальні платежі і господарську діяльність. Однак цих засобів не вистачає на ремонт будинків і споруд, більшість з яких перебувають в аварійному стані. Крім того, необхідно проводити науково-дослідницьку роботу, доглядати за тваринами. Нагадаю, що Миколаївський зоопарк — один із кращих в Україні. У його колекції 3 тисячі екземплярів, близько 400 видів тварин, більшість з яких занесені в Червону книгу Міжнародного союзу охорони природи і Червону книгу України. «Настав час рятувати зоопарк», — йдеться у зверненні до депутатів міської ради.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

■ СПОРТ

Звідусіль

Теніс. Мельбурн. Відкритий чемпіонат Австралії. Нас знову порадувала харків'янка Альона Бондаренко (на знімку), котра вийшла до третього кола. Перша ракетка України (сіяна на турнірі під номером 29) переконливо перемогла Раззано із Франції — 6:3, 6:4.

Гандбол. Названо чергових суперників наших жіночих клубів по 1/8 фіналу розіграшів європейських кубків. У турнірі ЄГФ за порізький «Мотор» зіграє з хорватським «Локомотивом». У «Кубку виклику» нам дісталися румунські команди. Ужгородські «Карпати» зустрінуться з командою «Роман не-амт», а гандболістки «Економічного університету—Енерго» — «Університат Жолідон». Усі українські колективи перші зустрічі проведуть удома.

Футбол. Харківський «Металіст», котрий перебуває на зборі в ОАЕ, в товариському матчі переграв клуб російської суперліги «Ростов» — 1:0. Переможного м'яча забив Давидов, 71.

«Металіст»: Боровик, Бордіян (Хомин, 46), Обладович, Бабич, Ганчаржик, Слюсар (Костюк, 67), Валаєв, Папа Гуїє, Данилов (Барилко, 80), Нвоха (Курилов, 86), Фомін (Давидов, 46).

«Ростов»: Близнюк (Герус, 46), Могилевський, В'єштіца, Горак (Бендзь, 46), Крушчич (Григолава, 46), Бурченко (Данцев, 46), Осінов (Калашников, 46), Бочков, Калачов (Белецький, 46), Каньєнда (Гарбуз, 46), Бузникін (Виноградов, 46).

Фото із сайта Андрія МЕДВЕДЄВА.

У 2007 році реальні доходи громадян скоротяться на 14 відсотків

Такий прогноз зробив під час перебування в Донецьку Президент України Віктор Ющенко. На його думку, до кінця року рівень інфляції становитиме не 7 відсотків, як закладено в державному бюджеті, а 11—12 відсотків. До того ж податок на доходи громадян збільшиться з 13 до 15 відсотків. «Уперше ми можемо мати ситуацію, коли зростання зарплати матиме нижчі темпи, ніж у попередні три-чотири роки», — підсумував глава держави.

В. Ющенко зазначив, що не підпише закон про Кабінет Міністрів після того, як Верховна Рада подо- лала президентське вето.

Найбільшою проблемою Донецької області В. Ющенко назвав низький обсяг інвестицій: за його словами, торік вони зросли лише на 5 відсотків, тоді як у цілому в Україні — в 3,3 разу. Президент України виступає за лібералізацію цін на вугілля: «Чому в Україні ціна на вугілля може роками не змінюватися? Чому ми стримуємо подяку шахтарю за його працю?» Глава держави також вважає за необхідне надати шахтам статусу юридичних осіб для підвищення мотивації їх роботи. В цілому роль вугільної галузі в країні зрос- тає.

«Якщо в умовах нового енергетичного ринку нам доведеться зробити серйозну переорієнтацію на ви- користання енергетичних джерел власного вироб- ництва, якщо врахувати лібералізацію ціни на газ, на нафту, яка відбувається, — ми приходимо до виснов- ку, що при такій економії вугільна галузь є перспек- тивною і економічною. І тому тему закриття шахт нам треба забути», — підкреслив Президент. Він до- дав, що держава не повинна перешкоджати бажанню представників бізнесу відновити закриті колись шах- ти і працювати.

Під час зустрічі В. Ющенка зі студентами будинок Донецького національного університету пікетували і прихильники, і противники Президента. Представ- ники «лівих» сил тримали гасла проти НАТО та чер- воні прапори. Активісти низки громадських організа- цій висловили підтримку главі держави і незадово- лення розподілом земельних ділянок та хаотичною забудовою обласного центру.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Учителем була сама природа

Новий художній сезон у галереї сучасного мистецтва «ШарМ» від-крито виставкою ретроспективи живописних полотен українського імпресіоніста — народного худож-ника України Альбіна Гавдзинського з проекту «Українське класичне мистецтво. Традиції та новатор-ство». В експозиції представлено близько двохсот художніх творів митця різних періодів його творчос-ті у жанрах портрету і пейзажу, сюжетних композицій.

Виставка відбулася завдяки сприянню голови Міжнародного економічного комітету Ігоря Ша-рова. Серед почесних гостей на ім-презі можна було побачити багать-ох відомих політиків, зокрема, ві-це-прем'єра Дмитра Табачника, а також Володимира Литвина, Олек-сія Костусева, Володимира Семи-ноженка, Михайла Сироту, Івана Куровського та інших.

Альбіна Гавдзинського нази-вають послідовником традицій «південноруського імпресіонізм-у», художнього напрямку, що сформувався наприкінці ХІХ — початку ХХ сторіч. Хоча сам мит-ець, говорячи про вчителів, на-зиває своїм основним виклада-чем «саму природу». Незважаю-чи на свій поважний вік, худож-ник продовжує творити досі. Найдавнішу картину, представ-лену в галереї, датовано 1941 ро-ком. У 2003-му А. Гавдзинський подарував 237 своїх робіт місту

Нова Каховка, де свого часу мит-ець працював на будівництві Каховської ГЕС, а нині заснова-но картинну галерею його імені. Твори А. Гавдзинського перебу-вають у колекціях багатьох ху-дожніх музеїв України та світу: Києва, Одеси, Миколаєва, Хер-сона, Львова, Севастополя, Алупки, а також Москви, Санкт-Петербурга, США, Канади, Франції, Німеччини, Швейцарії,

Японії, Туреччини, Італії, у при-ватних зібраннях.

Олександра КУЧЕРЯВА.

На знімку: віце-президент Наці-ональної академії наук Володимир Литвин, народний художник Укра-їни Альбін Гавдзинський і голова Міжнародного економічного комі-тету Ігор Шаров під час відкриття виставки в галереї сучасного мис-тецтва «ШарМ».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Розгляд подання 47 народних депутатів

Учора Конституцій-ний Суд України розпо-чав розгляд справи за по-данням 47 народних де-путатів щодо відповід-ності Закону «Про вне-сення зміни до розділу ІV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону Ук-

раїни «Про Конституцій-ний Суд України» Кон-ституції України. Цей За-кон передбачає, що Кон-ституційний Суд не має права здійснювати реві-зію конституційних змін, які набрали чинності (насамперед ідеться про

зміни, пов'язані з кон-ституційною реформою).

Як зазначається у по-данні, Закон України «Про внесення змін до Конституції України» приймався Верховною Радою, як і решта інших законів, щодо яких, від-

повідно до положень ст. 150 та 152 Конститу-ції, перед Конституцій-ним Судом може бути поставлено питання про їх конституційність у зв'язку з порушенням процедури прийняття.

Наталія ВІЛАМОВА.

Судові справи з Борисом Тарасюком

Учора Шевченківський райсуд міста Києва переніс на 30 січня розгляд справи про незаконність звільнення міністра закордонних справ України.

З таким клопотанням до суду звернувся представник відповіда-ча, який цього дня мав бути в Конституційному Суді як постій-ний представник Верховної Ради. Юристи Бориса Тарасюка заяви-ли про збільшення позовних ви-мог. Тепер вони вимагатимуть поновити міністра на роботі з 1 грудня — дня ухвалення незакон-ної, на їхнє переконання, поста-нови Верховної Ради про звіль-нення глави МЗС.

Сам Тарасюк офіційно пере-буває у відпустці, що підтвер-див його представник у суді Іван Крулько: «Принаймні за станом на сьогодні міністр у відпустці...».

Утім, відпочиває глава зов-нішньополітичного відомства до-сить активно. На початку тижня він відвідав з офіційним візитом Чехію, чим викликав обурення глави уряду. Віктор Янукович звернувся до Генпрокуратури з вимогою вжити заходів у зв'язку з діями Тарасюка. На Грушев-ського чомусь вирішили, що да-вати пояснення мусять ще й чеські дипломати. Мовляв, чому приймали в себе на офіційному рівні міністра із суперечливим статусом.

Чехи розсудили так: оскільки українська влада офіційно не пові-домляла про те, що наш міністр уже більше не міністр, то підстав для скасування заздалегідь запла-нованого візиту не було. До того ж Президент підтвердив повнова-ження Тарасюка, а сам він оскар-жив своє звільнення в суді.

Та в наших чиновників — інша логіка, причому в кожній з гілок влади — своя. Позавчора на прес-конференції в Донецьку Прези-дент заявив, що крапку в кон-флікті поставив Конституційний Суд. «Моя позиція залишається незмінною: пропозиції стосовно обрання міністра МЗС формулює Президент України, так само як він формулює і його звільнення». А от в уряді вважають, що парла-мент мав право звільнити Тарасю-ка, що «передбачено пунктом 12 статті 85 Конституції України».

Хай там як, а постанова Вер-ховної Ради про звільнення Та-расюка досі є чинною. Принай-мні Апеляційний суд міста Ки-єва скасував ухвалу Шевченків-ського райсуду про зупинення її дії.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

■ ФОТОФАКТ

Лікар Валентина Земко демонструє, як зберігається донорська кров на Сімферопольській станції переливання крові.

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Марина вийшла заміж у двадцять. Через півроку подала заяву на розлучення через психічну хворобу чоловіка. Коли одружувалися, і наречений, і його мати приховали від дівчини недугу, на яку страждає чоловік. «Слава Богу, що я не встигла завагітніти», — каже вона...

Якби тоді Марині працівники РАГСу повідомили, що вона має право дізнатися про стан здоров'я свого обранця, може, такого й не сталося б.

«Про стан здоров'я одне одного поінформовано». Це останній рядок у заяві на реєстрацію шлюбу. Він існує давно. Проте молодята, кажуть працівники РАГСу, рід-

ко звертають на нього увагу.

Днями Президент України підписав закон про внесення змін до Сімейного кодексу. Зокрема, в ньому йдеться про те, що наречені мають повідомити одне одного про стан здоров'я.

Начальник управління охорони здоров'я матерів та дітей МОЗ України Надія Жилка запевняє: у примусовому порядку медогляд молодят ніхто не проводитиме. Каже, стаття, що передбачає можливість і право громадян, які беруть шлюб, ознайомитися зі станом здоров'я одне одного, — не нововведення. Вона діє давно. Проте це добровільна норма для майбутнього подружжя.

— Зміни до закону, які розробили Мін'юст та МОЗ, стосуються насамперед працівників РАГСів. Саме вони зобов'язані повідомляти молодят про це їхнє право під час подачі заяви про вступ до шлюбу. А як наречені ним скористаються, то вже їхня осо-

биста справа, — коментує представниця МОЗ.

Отже, силоміць тягнути до лікаря закоханих не будуть. Але за бажанням за місяць із моменту подачі заяви про намір одружитися вони можуть пройти безплатне медичне обстеження за місцем проживання. До нього входять: загальні лабораторні дослідження крові, сечі, на ВІЛ\СНІД та сифіліс, огляд у терапевта та гінеколога (для жінок).

— Медичну довідку про стан здоров'я може дати дільничний терапевт. Але я радила б молодят звертатися до жіночої консультації чи центрів планування сім'ї. Напевно, не слід нехтувати цим правом, бо зміни до Сімейного кодексу передбачають відповідальність за приховування інформації про стан здоров'я. Таке замовчування може негативно вплинути на фізичний чи психічний стан іншого з подружжя чи нащадків. За таких обставин у подальшому шлюб визнають недійсним, — каже Надія Жилка.

Деякі експерти охрестили таке нововведення втручанням в особисте життя. Справді, зміни до закону викликають чимало запитань і навіть пересторог. Так, Віктор Сердюк із Всеукраїнської організації захисту прав пацієнтів побоюється, що під час розлучення нові положення Сімейного кодексу можуть стати на заваді чесного поділу майна подружжя.

— Чоловік, наприклад, придбає у лікаря медичний висновок про психічну хворобу дружини, яка нібито її приховувала, коли виходила заміж. І та нещасна нічого не отримає. Ці зміни можна трактувати по-різному, — каже співрозмовник.

Отже, більшість експертів саму ідею поінформованості молодят про стан здоров'я одне одного вважають доброю. Проте прогнозують: із механізмом її запровадження будуть «перегини на місцях».

■ ПСИХІАТРИЧНА ДОПОМОГА

Душевні недуги прогресують

Українська нація до 2010 року може перетворитися на психічно хвору. Про це заявив автор моніторингу «Права і законні інтереси людей із проблемами психіки і здоров'я: міжнародні стандарти й українське законодавство» Роман Семешко.

Він повідомив, що вже через три роки психічні захворювання посядуть друге місце після хвороб серця і судин.

За словами Семешка, така ситуація ускладнюється тим, що на даний момент на законодавчому рівні не забезпечується належне лікування психічних хворих. Так, Закон України «Про психіатричну допомогу» недосконалий: статті мають декларативний, формальний характер. А це, за словами автора моніторингу, призводить до того, що держава тільки на папері гарантує права психічно хворих людей.

За даними експерта, близько 70% дошкільників страждають на психічні відхилення, починаючи від неврозів і закінчуючи серйознішими захворюваннями.

— Ситуація ускладнюється ще й тим, що діагностика дітей дошкільного віку здійснюється тільки за згодою батьків чи опікунів, що не дозволяє виявити такі захворювання на ранній стадії, — каже Семешко.

Згідно з висновками експерта, наше законодавство не відповідає міжнародним стандартам. Це найчастіше призводить до дискримінації хворих, які в разі їх госпіталізації не мають права знайомитися з історією хвороби, не знають про характер лікування і препарати, які їм призначають, а також утримуються в нелюдських умовах.

За офіційними даними, в Україні близько 1 мільйона 200 тисяч громадян страждають на психічні захворювання. Тоді як за неофіційною статистикою ця цифра значно вища.

Під
«Лікарняним
листком»
підписалася
Ольга ВАУЛІНА

Сприймайте теплу зиму з гумором

Поганий настрій, що може виникнути через незвичну для зими похмуру й сумну погоду, можна перебороти завдяки позитивним емоціям та гумору.

На думку медиків, потрібно шукати в такій погоді щось хороше. Треба намагатися захотіти бачити в тому, що відбувається, насамперед позитивні аспекти. Наприклад, не треба кутатися у важкі шуби перед тим, як вийти на вулицю. А ще через теплу погоду на вулиці немає ожеледиці, отже — ви не впадете... Чи не привід для радості?!

Бути в тонусі й доброму гуморі допоможуть також заняття спортом, басейн, солярій, прогулянки на свіжому повітрі.

Зо два «дрінки» не зашкодять

Надмірне вживання алкоголю вкорочує життя. Про це нас повсякчас попереджає Міністерство охорони здоров'я. А от італійські вчені стверджують: помірне пиття може продовжувати життя на 15—19%.

Щоб знизити ризик смерті від будь-якої причини, жінкам слід випивати один-два «дрінки» на добу, а чоловікам — два-чотири (нагадаємо, що «дрінк» — стандартна доза алкоголю, приблизно це одна пляшка пива обсягом 0,33 літра або 150-мілілітрова склянка вина). Водночас перевищення цієї дози не тільки позбавляє людини «алкогольного захисту», а й підвищує ризик смерті.

Генетики знайшли розв'язання проблеми ВІЛ

Добором певних білків і ферментів можна змусити віруси ВІЛ, що заразили клітини імунної системи, перейти в «сплячий» режим. Такий основний висновок роботи вчених з університету Прінстона.

Вони розібралися в ланцюжках біохімічних реакцій, котрі впливають на молекулярні сигнали, що змушують ВІЛ приступити до копіювання самого себе. Правда, поки що автори не з'ясували всіх подробиць цих хімічних ланцюжків. Але стверджують, що в принципі по закінченні дослідження можна створити препарат, який триматиме цей перемикач у стані «вимкнено», і ВІЛ залишиться пасивним.

Сторінку підготовлено за матеріалами і фотографіями інформгентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

До стаціонару — з власними ліками

■ ПРОБЛЕМА

«Хочу поділитися з редакцією ось такою проблемою. Я і мої товариші-«чорнобильці» проходимо щорічний курс лікування в спеціалізованому стаціонарі обласної лікарні імені Калініна. Ліки, потрібні для цього курсу, купуємо за власні гроші. Хоча й маємо статус ліквідаторів та повинні отримувати безплатну медичну допомогу.

Микола БЕРЕЖНИЙ,
інвалід 1 групи.
Донецьк».

— Обласна лікарня імені Калініна має можливість витратити на медикаменти 5 гривень на один ліжко-день, — пояснив начальник управління охорони здоров'я Донецької обласної державної адміністрації Олександр Аніщенко. — Більше не дозволяє бюджет. Зрозуміло, що цих коштів не вистачає. Щодо лікування «чорнобильців», то це швидше питання не так до нашого відомства, як до соціальної служби. «Чорнобильці» лікуються на загальних підставах, а витрачені кошти їм повинні компенсувати. Ми готові надавати медичну допомогу, але не готові витрачати більше грошей для «чорнобильців» за рахунок інших пацієнтів.

В обласному управлінні соціального захисту повідомили, що справді ліквідатори аварії на Чорнобильській АЕС мають пільгу із забезпечення медикаментами. Пільгу цю вони отримують під час придбання ліків в аптеках, за якими закріплені. На стаціонари пільга не поширюється.

Проблема ситуація виникла через те, що бюджетні кошти, виділені медицині, не забезпечують стовідсотково потреби лікувальних закладів, вважає заступник голови обласної державної адміністрації Олена Петряєва.

— 75 відсотків витрат по медицині в області припадає на заробітну плату та нарахування, до 10 відсотків — на оплату комунальних платежів та енергоносіїв. І лише 3—4 відсотки залишається на придбання

-Куда піти лікуватися?

Мал. Вадима СИМИНОГО.

медикаментів і продуктів харчування. Решта — на капітальні ремонти, реконструкцію, закупівлю обладнання. Обсяг коштів, передбачених обласним бюджетом, задовольняє потреби медичних закладів лише на 53 відсотки. Звідси такі проблеми із медичним обслуговуванням у стаціонарах. Так, є стаття 49 Конституції, де йдеться про безплатну медичну допомогу. Але ця стаття суперечить статті 95, в якій сказано про фінансування у межах виділених коштів. Отже, ми говоримо про безплатну медичну допомогу в межах фінансування.

Отримати додаткові кошти для придбання медикаментів допоможе оптимізація ліжкового фонду, додала О. Петряєва. «В усьому світі 80 відсотків хворих починають і закінчують обслуговування на рівні дільничного чи сімейного лікаря. І основний потік грошових коштів іде на первинну медико-санітарну допомогу. Спеціалізовані центри мають 20 відсотків фінансування. Але в розвинених країнах такі центри забезпечені всім: класними фахівцями, апаратурою, медикаментами. Ми, на жаль, розпорошуємо кошти на утримання вторинної ланки — стаціонарів при центральних районних та міських лікарнях. У підсумку потім потребують спеціалізовані центри та первинна медично-санітарна допомога», — пояснила заступник голови обласної держадміністрації.

Ліна КУЩ.

■ ПОДРОБИЦІ

Відроджуються сільські клуби

У селі Мельники Шацького району здали в експлуатацію клуб. На його спорудження протягом останніх двох років з сільського бюджету витрачено 754 тис. грн. У ньому є зал на 200 місць, кімнати для гурткової роботи, бібліотека. З відкриттям клубу жителів Мельників, де мешкає 1200 осіб, привітав голова облдержадміністрації Володимир Бондар. Він вручив цьому соціально-культурному закладу подарунок — фортепіано. Окрім сільських парубків і дівчат новобудові радітимуть і шанувальники відпочинку на Шацьких озерах. Адже Мельники розташовані поруч з одним із найкращих з-поміж них — Пісочним.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

Пісня і книга їдуть у глибинку

Учасники акції «Ні — Малоросії. Зробимо країну Україною!» відвідали Старокостянтинів, що на Хмельниччині. Їхня мета — популяризувати українські музичні і друковані твори.

«Ми хочемо, щоб українські діти в невеликих містах могли мати повноцінне духовне життя, і намагаємося показати, що громада повинна це робити своїми силами, не чекаючи милості від влади», — сказав Юрко Журавель, учасник гурту «От Вінта» під час зустрічі з місцевими журналістами.

Гурти і виконавці, які взяли участь в акції, не обмежились лише виступами. Вони подарували дев'ятьом школам міста та гарнізонній бібліотеці близько тисячі книжок. Це художні твори українських класиків та сучасних авторів, історичні видання та підручники, словники, добірка україномовних перекладів світової літератури.

А потім великий концерт зібрав молодь у місцевому Будинку офіцерів. Для багатьох справжнім відкриттям стали фольклорні твори у виконанні гурту «Гуляйгород» (на знімку), Володимира Кушпета, одного з відомих фахівців зі старосвітських інструментів, та Сергія Захарця, що подивувався грою на старосвітській бандурі. Після етнічної частини на сцену вийшли гурти «Мандри», «Мотор'ролла», «ФлайZzZa» та «От Вінта».

Для того, щоб до спілкування із українською музикою залучити якомога більше глядачів, надворі встановили великий екран та кілька мікрофонів. Отож виконавці та лідери гуртів могли спілкуватися і з тими, кому не вдалось потрапити до концертного залу. Сергій Присяжний із гурту «Мотор'ролла», Юрко Журавель із гурту «От Вінта», один з очільників акції Валерій Умрихін розповідали молодим українцям про те, як ще самі не так давно були російськомовними виконавцями, однак свідомо зробили свій вибір на користь української мови, до чого і закликають решту своїх співвітчизників.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 10/183-06 про банкрутство «Калинівської районної міжгосподарської госпрозрахункової дорожньо-будівельної ділянки», індекс 22400, вул. Дзержинського, 23, м. Калинівка, 2, Калинівського р-ну, Вінницької області, код ЄДРПОУ 05454119, р/р 2600344291, МФО 302247, ВАТ ВОД «Райффайзенбанк «Аваль».

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Демєнь Ліну Василівну (ліцензія серія АБ № 176279 від 10 жовтня 2005 року), тел. 8 (0432) 35-63-09, адреса: 21016, м. Вінниця, а/с 5894.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) ухвалою від 12.12.2006 р. порушено провадження по справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Москва-Поділля» (Хмельницька область, Кам'янець-Подільський район, село Кам'янка, вул. Вокзальна, 2, код ЄДРПОУ 30247298, п/р 260003001668 в Хмельницькій філії АКБ «Укросоцбанк», МФО 315018; справа №4/332-Б. Розпорядник майна - Мельник Таїсія Михайлівна (Хмельницька обл., м. Деражня, вул. Першотравнева, 6, кв. 9; ліцензія серії АВ №158400 від 09.11.2006 р.).

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун закликає Конгрес США збільшити фінансування миротворчих операцій

Є робота для терплячих чоловіків

■ ПРОБЛЕМА

Легка промисловість стала важкою для жіночих рук. Чи зможуть замінити їх представники сильної статі?

Чоловік за швейною машинкою на вітчизняних фабриках легкої промисловості — велика рідкість. Наприклад, у цехах Вінницького ВАТ «Володарка» жодного з них не побачиш у цій ролі. Кажуть, нечоловіча це професія. Але тільки у нас. Бо за кордоном такий факт є звичним явищем. «Коли я понад десять років тому вперше побував у Туреччині, — каже голова спостережної ради ВАТ «Володарка» Леонід Гавриш, — одразу звернув увагу на те, скільки в них чоловіків виконують роль швачок. Загалом, як дізнався пізніше, половина працюючих на їхніх фабриках легкої промисловості — це чоловіки і хлопці. До того ж спеціальності швачки і кравця у них дуже престижні».

Л. Гавриш часто їздить до Німеччини — «Володарка» вже десять років співпрацює з відомою німецькою фірмою «Хуго Бос». Так ось у німців також легка промисловість значною мірою тримається на плечах тамтешніх чоловіків. За словами Гавриша, їх частка — 40 відсотків з-поміж зайнятих у швейній промисловості.

А хіба наші чоловіки не такі вправні? Раніше керівник «Володарки» не замислювався над цим. Робочих рук на фабриці не бракувало. Був час, коли на одне місце претендували по декілька людей. Але упродовж останніх років робітниця стали дедалі частіше покидати колектив. Особливо швачки. Нині на «Володарці» вакантне кожне п'яте місце серед робітниць цієї професії. Хіба лише на «Володарці»? Схожа ситуація на вінницьких швейних фабриках «Поділля» та «Динамо». За словами досвідченого господарника, з такою самою проблемою зіткнулися на переважній більшості підприємств легкої промисловості держави. Л. Гавриш навів приклад, коли на одній великій швейній фабриці, продукцію якої знають багато українських споживачів, після літньої відпустки в цехи не повернулася п'ята частина швачок. І це за умови, уточнив співрозмовник, що в них на підприємстві середня зарплата вища, ніж у нас.

Голова спостережної ради ВАТ «Володарка» Леонід Гавриш

Річ у тім, пояснює керівник, що жінкам стає дедалі важче працювати в нашій галузі. Незважаючи на те, що на «Володарці» встановлено сучасне обладнання, воно не позбавляє робітниць монотонності в роботі. Ім ніколи вгору глянути. Високі вимоги висуваються до якості роботи. Допікають робітницям вечірні зміни. Тим, у кого ще малі діти, це створює додаткові труднощі. Навіть непогана платня не зупиняє: кваліфіковані швачки, за повного виробітку встановлених норм, отримують від однієї тисячі гривень і більше зарплати. Найвища плинність — серед молодих робітниць. Із ста підготовлених в училищі швачок через півроку на фабриці залишилися лише тридцять. Хоча навчалися дівчата за кошти підприємства.

У молодого покоління, на жаль, відсутнє розуміння престижу професії, про робітничі династії воно взагалі нічого не знає, каже Л. Гавриш. Тому роботу залишають без особливих вагань. Частина звільнених йдуть працювати, як кажуть, у тінь — приймають замовлення «на дому». Інші задовольняються тим, що деякий час отримують платню в центрі зайнятості. Тим часом підшуковують якийсь інший зарібок.

З вікна кабінету Л. Гавриша видно територію одного з ринків. Тут з ранку й до вечора збираються чоло-

віки різного віку. Найбільше молодих. Дивлюся на них і думаю, каже Леонід Тарасович, що у нас на фабриці вони могли б заробити не лише на пиво. Було б бажання... Роботи в нас вистачає. Щороку збільшується кількість замовлень. Бо розширюється асортимент — крім чоловічих костюмів, піджаків, брюк, жіночих блуз, тут почали шити чоловічі куртки. Вироби підприємства можна придбати у фірмових магазинах «Володарки». Два з них відкрито у Вінниці. Такі самі торговельні заклади працюють і в інших обласних центрах. Переважна більшість товару експортується за кордон.

Хто далі шитиме одяг за умови дефіциту швачок? Чим заманити чоловіків у цехи швейних підприємств? Л. Гавриш планує винести ці питання на розгляд Асоціації підприємств легкої промисловості. Без їх вирішення наші швейники не витримають конкуренції із зарубіжними виробниками одягу.

Коментар заступника директора Лівобережного центру зайнятості населення міста Вінниці Миколи Яковлева:

— Остання заявка, яку ми отримали від «Володарки», — на 50 швачок. Але задовольнити її, відверто кажучи, буде непросто. Погджуюся з керівником підприємства стосовно того, що робота для молодих робітниць на фабриці важка. В них, як мені відомо, колектив на 90 відсотків молодіжний. А молодь хоче заробляти багато і негайно. На мою думку, вихід один — підвищувати платню.

Я не впевнений, що за швейні машинки можуть сісти чоловіки. У нас є дефіцит суто чоловічих спеціальностей — токарів, шліфувальників, за які роботодавець готовий платити 1500—1800 гривень на місяць, але бажаючих працювати все одно не знаходимо. Скоро взагалі нікому буде стояти за верстатами. Середній вік робітників у металообробній галузі — 50 років. А замінити кваліфікованих робітників ніким.

У Росії, до речі, вже взяли за відновлення профорієнтаційної роботи, підвищення престижу робітничих професій. У нашій країні ця справа поки що залишається на рівні розмов про необхідність прийняття аналогічної програми.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото з архіву «Голосу України».

Облогу байдужості знімають

Свого часу «Голос України» опублікував матеріал «Фортеця в облозі. Байдужості», де йшлося про запустіння та руйнування північної вежі старинного Ужгородського замку. Окрім іншого, це загрожувало безпеці людей, котрі мешкають на вулиці Підградській, бо будинки розташовані біля підніжжя гори, на якій височить фортеця. Упродовж більш як двох років ця потенційна загроза нікого з посадовців ніби й не хвилювала.

Тепер небезпека, вочевидь, відступає. До її ліквідації приступили ще у вересні 2006 року, коли МНС України, яке тоді очолював Віктор Балога, на порятунку вежі виділило 3 мільйони 200 тисяч гривень. За реставрацію та зміцнення башти взялося ужгородське ВАТ «Будівельний комплекс» на чолі з Євгеном Олійником. Підприємство має для цього відповідну інте-

лектуальну й виробничу базу та досвід ведення таких робіт. Останній реставратори здобули й під час реконструкції старовинних будівель Ужгородської міської ратуші та музичного училища імені Дезидерія Задора.

— До справи ми взялися одразу, — розповідає Євген Іванович. — А була вона непростюю. У деяких місцях тріщини мурів завтовшки в два

метри стали наскрізними і рік у рік збільшувалися. Оборонна вежа, вірніше її руїни, могли сповзти вниз у будь-який час. А це — не лише небезпека для жителів, а й для тепло-газо- та електрокомунікацій.

Спершу стіни вежі надійно оповили металевими тросами, потім зміцнили її фундаменти та захисної стіни. У мурах пробурили наскрізні отвори для потужних зміцнювальних металевих штирів-штуцерів. Оскільки ніяку техніку на таких роботах не застосуєш, усе виконували здебільшого вручну. Потім приступили до заповнення пустот у стінах спеціальним розчином з допомогою «ін'єк-

ційної» установки німецького виробництва, яку придбали за 47 тисяч гривень. Чимало довелося докласти зусиль реставраторам і під час перекриття даху будівлі червоною черепицею. Після завершення робіт оновлена вежа набула первинного вигляду і знову стала надійною.

— На ці нетипові роботи пішло три місяці непростюї, а інколи філігранної праці, — підсумовує зроблене Євген Олійник. — Тепер приступаємо до облаштування ринв, щоб стіни вежі не затікали під час дощів і замок ще довго милував усіх своєю красою.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Ринки — оптом

У Южноукраїнську «ділять» ринки. І це добре. У тому сенсі, що країна в нас багата. Два останні роки активно дербанали нажиті, а роботи на цій ниві — неміряно. Заводи, пароплави, ринки, ятки, порти, телеканали... Вистачить і партіям влади, і партіям опозиції, коли поміняються місцями. А добре ще й тому, що в Южноукраїнську діяють ринки, а не Південноукраїнську атомну станцію.

Історія діленого об'єкта ховається у славних дореволюційних часах, коли він був досить успішним. Восени 2003 року рішенням міської ради створено комунальне підприємство «Торгово-сервісний дім». Господарство чимале: два ринки, торговельний комплекс «Світанок», виробнича база, автогосподарство, автостоянка, готель й інше. Керувати призначили Олексія Майбороду. Судити про результати його управлінської діяльності складно.

У постреволуційний «помаранчевий» період поняття «дати» і «помножити» в арифметичному й економічному сенсі вийшли з моди. Актуальними стали «відняти» і «поділити». Схеми для цього використовували простенькі: нагромадити боргів побільше, оголосити банкрутство і розрахуватися майном із кредиторами з числа своїх близьких.

За півтора року — з 2005-го по липень 2006-го — борги колись прибуткового підприємства «Торгово-сервісний дім» становили 3,5 мільйона гривень. І це за абсолютної німоти міської громади і різних партій. Хоча підприємство, до слова сказати, комунальне. Нехай і не бюджетоутворююче, але бюджетопоповнююче.

Господарський суд установлює суми боргових вимог кредиторів: Пенсійного фонду, податкової інспекції та інших, серед яких підприємство «Стимул». І от що цікаво! Одним із засновників «Стимулу» виявля-

ється дружина того самого пана Майбороди, який спочатку керує діяльністю комунального підприємства, а пізніше призначений керувати його санацією.

З'ясовується, що своїй дружині чоловік заборгував 102 тисячі гривень. Чи варто розповідати про те, що майно, рухоме і нерухоме, колишнього комунального підприємства чи то продається, чи то роздається за гроші. Але навіть не в цьому суть.

Головне — нинішньої осені нарешті переривається німота міської громади, і проривається обурений партійний глас. Ратує за справедливість, покарання винних та інші чесноти. Ініціатор — депутатська фракція БЮТ в Южноукраїнській міськраді.

За словами її представника Олександра Іовіци, котрий, до речі, одночасно є членом тимчасової комісії з контролю і захисту майнових інтересів громадян під час виконання плану санації КП «ТСД», порушень законодавства безліч.

Насамперед, відповідно до закону, з Майбородою як керівником комунального підприємства, котрий допустив борги перед бюджетом, треба було розірвати трудову угоду.

Також зовсім незрозуміло, якими «благими намірами» керувався санатор під час продажу комунальних об'єктів і майна (відповідно до звіту тимчасової комісії) за безцінь. До речі, про самі об'єкти. Южноукраїнські ринки мають величезну популярність і в городян, і в жителів найближчих районів. У вихідні дні покупців тут тисячі. На мій погляд, озброївшись калькулятором, нескладно підрахувати, що в суботній день лише від центрального ринку по вулиці Дружби народів збори досягають близько 15 тисяч гривень. А, віддавши ринок в оренду створеному ТОВ, місцевий бюджет поповнюватиметься

ся лише на 62 гривні 90 копійок на місяць (дві гривні на день!).

Та само ситуація і з критим ринком. Легко переконалися, що за своїми розмірами він — на рівні миколаївського Центрального. Тож за його оренду новоспечені господарі платитимуть до міського бюджету лише 53 гривні на день протягом 25 років з правом продовження оренди на той само термін і на таких само умовах.

А торговельний комплекс «Світанок» площею понад 1300 квадратних метрів з майном і складськими приміщеннями (на знімку) переходить за договором оренди тій-такі дружині пана Майбороди. До того ж, як зазначено у звіті тимчасової комісії, на 171 тисячу гривень менше реальної балансової вартості. Фактично величезний комплекс у центрі міста віддається за ціною відремонтованої трикімнатної квартири. І платити орендар буде не більш як 20 гривень на день протягом 50 років з правом пріоритетного викупу земельної ділянки.

Удвічі, а то й утричі дешевше продаються консервний завод, гуртожитки типу «Берлін», двоповерховий холодильник й інше майно. За сміховинні суми вис-

тавлено на продаж автомобілі: «ГАЗ-31» оцінено в п'ять тисяч гривень, стільки ж коштує КА-МАЗ-5511, а «Таврію» продають усього за дві тисячі зовсім не у. о.

За словами голови тимчасової комісії Олександра Іовіци, виправдуючись за фактичне знищення підприємства «Торгово-сервісний дім», його керівник указує на такий чинник: приєднання до КП збиткового «Автотрансу». Справді, під час поглинання «Автотрансу» КП «ТСД» одержало і його борги в сумі 655 тисяч гривень. Але одночасно приєдналися оборотні активи в такому само розмірі плюс основні кошти майже у два мільйони. Очевидно, що за вмілого керівництва підприємство могло б не лише працювати без збитків, а й приносити прибуток міській громаді.

Та вправне керівництво, як і вправна санація, по-моєму, не входили у плани горе-керівника. Тому й такий результат. Хто виграв у цій ситуації — зрозуміло. Хто постраждав? Міський бюджет, підприємці та й усі жителі Южноукраїнська, на потреби яких могли б бути витрачені бюджетні кошти.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

Фото автора.

■ КРИМІНАЛ

Зухвале пограбування

Нешодавно у Здолбуніві, що на Рівненщині, було пограбовано головного бухгалтера одного з приватних підприємств. Жінка поверталася з банку із зарплатою для працівників і тільки встигла вийти з автомобіля, коли до неї підбіг незнайомець і вихопив сумочку з особистими речами та чималою сумою готівки. Міліція розшукує грабіжника і попереджає усіх керівників про необхідність забезпечувати охорону касиром та бухгалтером у таких випадках.

Олександра ЮРКОВА.

«Лівак» далеко не зайшов

Підроблену «оковиту» виявили правоохоронці на полицях крамниці приватного підприємця в Тисменицькому районі Івано-Франківщини. Чоловік продавав «лівак» по сім гривень за пляшку. Під час огляду приміщення магазину знайшли понад шістсот пляшок підробленого спиртного, на етикетках яких значилася доньчка фірмовиробник. До речі, за кілька днів до цього було задокументовано кілька фактів збуту горілки з такими етикетками у Богородчанському районі. Підпільний цех з виробництва фальсифікованої горілки виявили і в Косівському районі. Господар, судячи з усього, поставив діло на широку ногу. У нього виявили 100 літрів спирту, понад 150 підроблених марок акцизного збору, 450 корків, порожню склотару. Нині правоохоронці з'ясовують масштаби підпільного бізнесу та потенційний ринок збуту фальсифікату.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Знешкодили коптильню-гараж

Діяльність підприємця, який виготовляв копчені ковбаси, викрили правоохоронці. Непрацюючий мешканець одного з сіл Кіровоградського району влаштував цех з її виготовлення у власній оселі. Чоловік власноруч переробляв м'ясо на звичайний м'ясопродукт, розфасовував фарш у спеціальні упаковки, а коптив у пристосованій коптильній камері, яку облаштував у гаражі. Готовий товар він відвозив до обласного центру, де збував постійним клієнтам та всім бажаним по 16 гривень за кілограм. Тепер працівники міліції пишаються тим, що їм вдалося вберегти кіровоградців від уживання недоброякісної продукції.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

Опіки лікуватимуть разом

Прикра пригода сталася в Ковелі на вулиці Сагайдачного. Під час сімейної сварки жінка облила чоловіка, який порався біля газової плити, спиртом. Той спалахнув, як факел. Вогонь перекинувся і на дружину. Як на лихо, в той час на кухню зайшов їхній півторарічний син, котрий теж отримав опіки середнього ступеня тяжкості. На щастя, подружжя зуміло швидко загасити вогонь. Однак і цих кількох миттєвостей вистачило для того, щоб двом дорослим надовго стати пацієнтами Ковельської лікарні. Зазначимо: на Волині під час сімейних чвар травмується людей більше, ніж від рук бандитів.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

У крижаній воді із зв'язаними руками

Іван Пешаков новий рік не раз відзначав черговим запливом у річці. Чоловік він імпульсивний, рішення приймає швидко, до того ж — легкий на підйом, тому цілком припустимо, що наприкінці року може опинитися, скажімо, в Ямало-Ненецькому окрузі і ще раз підкорити зимову Об. А що? Тут у нього багато знайомих сибірських козаків, ставляться до нього, як до земляка, хоча живе Іван у Станично-Луганському районі на Луганщині. Більше того, за форсування Воли взимку сибіряки нагородили свого донбаського друга медаллю Федора Плєсковського, захисника Порт-Артура. А може, варто податися у Твер, узяти участь у традиційних змаганнях «Біг по снігу босоніж»? Там теж чекають. Як-не-як він — радник тамтешнього отамана. Одне слово, станичанин Іван Пешаков — людина відома не лише на Луганщині, адже переплив більш як 30 річок багатьох країн. До того ж такі запливи, частина з яких проходить із зв'язаними руками, — не зовсім хобі. У такий спосіб 55-літній Іван Іванович пропагує здоровий спосіб життя.

Плавати його навчив батько. Він загавляв шестирічного Івана в воду, змушував хлопчика хопатися за хвіст бика й дублювати у воді всі рухи тварини. Було важко і страшно, але батько щоразу повторював:

— Якби твій прагдін не вмів плавати, його згноїли б у турецькому полоні. Але йому таки вдалося втекти, перепливши річку із зав'я-

заними руками. Тому й урятувався.

Цю історію про свого героїчного батька розповідав і дід, який, до речі, прожив 103 роки. І так вона врзалася хлоп'яті в пам'ять, що вирішив він не лише навчитися добре плавати, а й досягти досконалості в цій справі, зазирнувши за межу неможливого. На цьому шляху було чимало ситуацій, коли доводилося балансувати між життям і смертю. Навіть маючи достатній досвід, Іван якось так заплутався в мотузках, що, зовсім залякнувшись в крижаній воді, ледь не пішов на дно. Але Бог не допустив такої втрати. Відтоді під час встановлення рекордів були присутні рятувальники.

У Пешакова є ритуал. Коли він перепливає річку, перше, що робить, — випиває склянку води, а потім починає танцювати. Відповідно до його філософії, танці дають людині здоров'я, заряджають позитивною енергією, але тільки якщо робити це на природі. А очишатися потрібно водою і зірками. Холодною, підкреслює Пешаков, тому що гаряча вода — мертва вода. І розповідає таку історію.

Занедужав у нього молодший син. Температура висока, горить хлопчисько. Взяв Іван голого малюка на руки, сам роздягнувся й вийшов на вулицю. Було це взимку, мороз хоч і невеликий, але подих перехоплював. Пригорнув він сина до себе і вилив на голову цебро крижаної води. Хлопчисько злякався, зайшовся кашлем. А коли відкашлявся, з'ясувалося, що температура спала, хвороба почала відступати. Взагалі Іван вважає, що

жінка ближче до природи, тому більший ефект досягається в тому разі, якщо загартуванням дітей опікується мати. А ще він радить частіше стояти під зірками з непокритою головою. Сам Пешаков уже 15 років узимку і влітку ходить без головного убору. Він переконаний, що якщо любити природу, вона не буде карати, тому можна пити воду з будь-якої водойми, навіть із калюжі, і не занедужати. Найбрудніша річка з тих, котрі довелось перепливати Івану, — це Кальміус. Але, за традицією, козак випив і цієї водички. Нічого поганого з ним не сталося, а все тому, що природа для нього — це життя, а життя треба любити.

Івана Пешакова вважають диваком, але він не ображається. Слава Богу, почуття гумору його не зраджує, тому він сам про себе може розповідати цікаві історії. Наприклад, такі.

Річка, в якій він купається, пролягає за півкілометра від будинку. Якось узимку в 25-градусний мороз вийшов він зранку на берег, а річка, виявилася, вкрита льодом. Що робити? Повернувшись додому, взяв сокиру, щоб ополонку прорубати, — і бігом назад. На дорозі зустрів незнайому жінку. В тієї — жах в очах: голий мужик із сокирою в руках. Манія! Довелося пояснювати. Коли перепливав Луганку із зав'язаними руками й очима, теж виникла ситуація. Як розповідає Іван Іванович, вийшов він на берег, віддихався, а потім став рвати суху траву, збираючи її в букет. На протилежному березі захвилювалися. Мовляв, якось неадекватно поводиться рекордсмен, схоже, схибнувся в холодній воді.

— А я хотів подарувати жінкам квіти, — пояснює Пешаков. — Щоправда, в березні вони вже були висушені сонцем, вітром і морозом, але я вважав, що якщо ці рослини освітлені моїм почуттям любові, то вони прекрасні. І знаєте, жінки оцінили мій учинок. Треба все робити з любов'ю до людей, тоді буде менше хворих і нещасливих.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

Фото автора.

Марійка — не Африка

■ СПОГАДИ

Багато говорять про голодомор 1932—33 років. Хочу поділитися і своїми спогадами про цей жахливий час.

Народилась я у 1922 році в сім'ї селянина-середняка у селі Зазим'ї, що у Броварському районі на Київщині. Моїх однокласників залишилося небагато, але те, про що пишу, вони підтверджують.

Восени 1932 року перестали дівчата і хлопці вечорами співати — село неначе вимерло. Сім'я моя на той час складалася з шести осіб: бабуса (мати тата), її донька (батькова сестра), тато, мама і нас двоє — дівчат. Я вже ходила до 3-го класу, а менший сестричці було чотири роки.

Одні кажуть, що це був геноцид українського народу, інші заперечують. Але ж потрібно зважати на те, що у містах робітники отримували картки. А в селах українці займалися виключно

сільським господарством та скотарством. Жили вони в дерев'яних хатах, покритих снопами житньої соломи. Часто траплялося, що навесні, коли худобі бракувало кормів, дахи розкривали і солому різали на січку. В той час селяни самі себе годували та одягали. Верхній і нижній одяг жінки готували з полотна (конопель) — це була каторжна праця. Ті коноплі вони пряли переважно ночами, а ми, діти, м'яли прядиво, щоб випадала костриця. Освітлювалося наше помешкання каганцем або скіпою на припічку. Тоді не було ні електрики, ні радіо, щоб не заснути біля коловоротки, співали.

Восени 1932 року настало велике горе — шовечора усіх чоловіків збирали у школі і тримали до 2—3 години ночі. Там їх примушували писати заяви до колгоспу. Мама уночі пряла, з її очей котилися, як горох, сльози, а я біля неї м'яла

мички. Коли приходив тато, всі кидали роботу і йшли спати. Тато перестав з нами гратися, довго сидів, схиливши голову, тяжко зітхав і казав: «Це добром не закінчиться, бо сьогодні агітатор з Києва погрожував, мовляв, не хочете у колгосп добром, то примусимо! Проситиметеся весною, але вас ніхто не прийме!»

Бабця була віруюча, тож сама ставала на коліна молитися і нас ставила. Ми всі просили Бога, щоб забрав від нас владу диявола і нашого тата не тримали щонаочі у школі.

Бідняки, які не мали худоби й землі, подали заяви до колгоспу. Але ті землі потрібно було засіяти, для цього створили комнезами, які їздили від хати до хати і забирали зерно та картоплю. Ці нелюди залізними палицями штрикали землю і якщо щось знаходили, заставляли відкопувати і забирали.

Перед новим 1933 роком

тато прийшов і сказав, що вступив до колгоспу. Бабця кричала на тата, який став сивий аж білий, що він теж віддав душу дияволу... На другий день приїхали комнезми і забрали двох коней і мамину корову, а через деякий час і збіжжя, яке зберігалося в клуні. Так ми стали колгоспниками. До цього часу у нас завжди був хліб та вареники, а коли я йшла до школи, бабця давала мені грудку каші або деруна.

У класі меншало дітей, пухлі люди ходили вулицями, падали, помирали, але мовчали. Ночами злодії вибивали вікна і забирали з осель усе, що можна було з'їсти.

Мої батьки серед хати викопали глибоку яму і перенесли в неї з погребка картоплю. Корова також була разом з нами, у сінях. Вікна на ніч закривали ставнями, біля ліжка лежала сокира — на випадок нападу злодіїв.

Навесні в колгоспі варили

баланду і всі, хто міг рухатися, йшли на поле до роботи, а хто не міг — помирав. Людей, які лежали мертві на вулицях, складали і вивозили на кладовище, а багатьох закопували в ями біля хат.

За золоті речі в одному місці можна було виміняти харчі. Мій тато також ходив туди здавати вінчальні оброчки, мама віддала сережки, бабця — золотого хреста, отриманого за сина, який загинув у Першу світову війну. Я також мала невеличкі сережки. Коли тато запитав: «Марійко, ти віддаєш свої сережки, щоб купити хліба?» — я відповіла: «Беріть, тату, я не Африка».

Усе життя тато сміявся, що наша Марійка — не Африка, а українка, причому — свідомо. З того часу я більше жодних прикрас не носила. І у 85 твердо переконала, що я така українка, і для мене голова людини дорожче, аніж те, що на ній начеплене...

Марія ЯКУША,
ветеран війни та праці.
Шумське
Тернопільської області.

Забрали наші голоси та відвоювали собі портфелі

Гроші ми тримаємо в руках лише тоді, коли отримуємо пенсію. Але шалені тарифи на комунальні послуги та нереальні ціни на харчові продукти з'їдають цю пенсію. А так хочеться масла, ковбаси, м'яса, консервів. Часом зайдуть онуки провідати, а вдома ані цукерки, ані печива, щоб їх пригостити. Сльози навертаються. Про лікування, одяг і взуття я й казати не хочу...

Діти війни — це найбільш обділена й обкрадена категорія людей. Дитинство вкрадене війною, старість — державою. Вони з особистого гіркого досвіду знають, що таке розруха, голод, смерть, репресії, табори. Проте і нині їхнє життя — це виживання.

Якби рідний український уряд дбав про свій народ, цього б не сталося. Нашим обранцям ми не потрібні, вони забирають наші голоси і борються за портфелі.

Обранці сміливо призначили собі більш ніж пристойну пенсію, довічне безплатне медичне обслуговування, охорону, дачі, машини... Вони не визнають ані законів, ані Конституції України. Можуть у залі Верховної Ради говорити будь-якою мовою, можуть не проголосувати за голодомор 1932—1933 років, бо вони відстоюють інтереси якоїсь іншої держави. Вони прийняли рішення про невиконання Закону «Про дітей війни» у 2007 році. Чи можливе щось подібне хоч у одній з інших країн світу? І національні інтереси їх не обходять...

Віктор ГЕРАЩЕНКО.
Коломак
Коломаського району
Харківської області.

Кожна мова могутня на своїй землі

Людський організм і його мова підпорядковані правилу «золотого перетину», в якому поєднуються краса і гармонія природи. Його пропорції дають змогу створювати резонанси між людиною і навколишнім середовищем, що позитивно впливає на здоров'я людини, зміцнюючи її духовну силу.

Довкілля — це і територія проживання, і клімат, і кількість сонячних днів у році, і традиційний вид основної діяльності. Усе це разом створює не тільки генотип людини, а й її мову. Мелодією рідної мови пронизані всі органи людини, особливо її серце. І людей у націю об'єднує не тільки любов до своєї історії і чудової природи. Значно у більше їх ріднить мова, яку дала їм рідна земля і яка дає можливість висловлювати свої почуття та розуміти інших з півслова.

Українська земля своїми природними багатствами створила працьовитий і співучий український народ. І хоч би хто не оселився на цій благодатній землі, вже в третьому поколінні матиме головні зв'язки і розташування центру мови, характерні для землі України.

Центр мови української міститься у центрі рота, що дає вільно вимовляти будь-яке словосполучен-

ня. У носіїв англійської центр мови — на верхній губі. Французької — між бровами, де звук проходить через ніс і створює характерний прононс. Німецька і російська мови — передгортанні (центр — біля горла). Цим зумовлене засилля в мінусу німецьких чиновників у Росії.

Наявність різних діалектів та прислівників у певного етносу залежить від вібрації та звучання Землі в даному регіоні. Недоброчинливці використовують різні діалекти української мови для розпалювання недовіри між нами. Вони забули, що південний діалект української мови — це мова Олександра Пушкіна, котрий з колись слухав пісні і казки української кріпачки — Ярини. Після його смерті пушкінська мова була більш зрозумілою і прийнятною, ніж «окаюча» князівська московська з її іноземним акцентом.

А добірна, мелодійна, тепла і щира мова української землі відгукується в серці кожного українця, тому що в ній закладено красу та гармонію природи — в його «золотому перетині». За цю красу і простоту боролися наші великі предки. А ми її намагаємося перетворити на мову Триндічихи. Особливо це стосується ведучих телепрограм.

Вони прямо вистрілюють звуки, а не ведуть з нами зрозумілу і щир розмову. Послухайте, як говорить наш Президент: рівно, дохідливо, даючи можливість слухачеві зрозуміти суть сказаного. І ви маєте бути майстрами розмовної мови. Грамотно і гарно доносити зміст інформації до слухачів. Мова — зброя народу. І вона має звучати

красиво, гордо й на повний голос. Має об'єднувати, кликати до праці, пробуджувати гордість за націю.

...Якось в автобусі розгорілася гостра полеміка про незалежність. Деякі «оратори» навіть кричали. І раптом заговорив мій сусід добірною українською мовою — і недоброчинливці притихли, заслухавшись.

... Але незабутнє враження справила на мене викладач української мови вечірнього технікуму в Луганську. Вона читала твори Нечуя-Левицького і... на наших очах перетворювалася на красуню. І кожен слухач у переповненому класі був зачарований її голосом і нашою мовою.

Навіть вороги, слухаючи нашу мелодійну мову, принішкнуті, замилувавшись нею, якщо ми говоритимемо грамотно і душевно. Навіть російськомовним українцям захочеться повернутися до тепла й природності рідної мови. Головне — щоб вона зазвучала на повний голос на вулицях і в містах української землі.

Іван АНТОНОВ.

Сімферополь.

Чому затвердили герб, схожий на російський державний?

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Цікавий лист надійшов до редакції «Голосу України» з міста на Десні: «Іхав я з Києва до Чернігова», — пише О. Козлов. — На півдорозі стоїть стовп, що сповіщає про межу Чернігівської області, а на ньому — російський двоголовий орел на гербі. Це що, вже встигли Чернігівщину продати Росії, а нам просто забули повідомити? На наші нашіваха чернігівської міліції теж є російський герб. То що, нашою міліцією з Кремля керують? Хотілося б, щоб газети на своїх шпальтах пояснили, чи не є таке вільне використання герба іншої держави порушенням міждержавних законів?».

Як з'ясувалося, роботи по створенню обласного герба розпочалися згідно з розпорядженням голови облдержадміністрації у 1999 році. Була створена творча група з істориків, архітекторів, художників. Не всі були однастайні у виборі варіантів герба. Справді, це питання не вирішувалося однозначно навіть у XVII столітті. Відома, наприклад, колізія чернігівського полковника Григорія Самойловича, сина гетьмана І. Самойловича, з магистратом за символіку Чернігова. У чоловічий старшини, яка взяла участь у Коломацькому перевороті 1687 року, є такі красномовні рядки:

«А сын его, Григорий, в Чернигове бранил войта и мещан, и лаючи казнь грозил, что войт и мещане хотели поставить на ратуше орла платаного, в то знамение, что город Чернигов есть власное их царского пресветлого величества от-

чина, и говорил Григорий войту и мещанам так: «Не будете, мужики, жить на свете, что хотите выломаться из подданства господина отца моего и поддаться Москве». И за-казал, дабы орла не ставили и ставят не дерзали».

Після всебічного вивчення проблеми фахівцями був запропонований усе ж варіант нинішнього «двоголового» герба, який і затвердила 12-та сесія обласної ради 11 липня 2000 року. Чому ж так сталося? На це ми попросили дати відповідь члена правління Українського геральдичного товариства, наукового співробітника Чернігівського історичного музею, кандидата історичних наук Ігоря СИТОГО, аргументи якого і визначили нинішнє зображення герба.

— Використання чорного двоголового орла як гербової емблеми Чернігово-Сіверщини сягає сивої давнини, — зазначив він. — Зображення хижого птаха ми бачимо на речах скіфів, які населяли південь Чернігівщини у V столітті до нашої ери, на речах полян, які населяли захід Приднісся у VII-VIII столітті нашої ери. Цього птаха зустрічаємо на окутій рога тура зі знаменитого кургану Чорна могила X століття. За легендою, тут похований князь-засновник Чернігівського князівства. Нащадки чернігівського князя Святослава Ярославовича (1054-1076) у своїх родових гербах мали чорного двоголового орла. Про стародавність цієї емблеми, її пов'язаність саме з Чернігівщиною, стверджували й польські геральдисти XVII ст. Сума наведених фактів і стала підґрунтям для надання Чернігівському воєводству у 1635 році чорного двоголового орла як герба.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

І. Ситий пояснив, що символіка обласного герба дуже відрізняється від герба Росії, затвердженого у 1993 році. Чорний колір орла віддзеркалює походження назви Чернігова (від чорних, дрімучих лісів, князя Чорного). Дві голови орла символізують дві складові області — Чернігівщину і Сіверщину, а також два столичні міста — Чернігів та Новгород-Сіверський. На грудях орла — синій щиток із золотою облямівкою, на якому зображено знак засновника Великого князівства Чернігівського Мстислава Володимировича (1024 р.).

До вищезгаданих зауваг слід додати й те, що у Московії двоголовий герб став використовуватися значно пізніше, ніж на Чернігівщині. Московський князь Іван III (1462 — 1505), одружившись на візантійській царівні Софії Палеолог, запозичив родовий герб візантійських царів. Звідтоді двоголовий орел у різних варіаціях став застосовувати московські царі. Після входження Чернігово-Сіверщини до складу Росії місцевий двоголовий герб був замінений одноголовим. Але у часи незалежності справедливо, так би мовити, відновлено. Отже, Чернігівщині, схоже, не доведеться відповідати у жодному суді за «запозичення» символіки.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.
На знімках: 1. Герб Чернігівської області. 2. Герб Чернігівського воєводства 1635 року. 3. Герб Російської Федерації.

Фото автора.

■ ДО УВАГИ МОН

Поверніть до школи... зброю

На уроках військової підготовки учні вивчають автотомат Калашникова за малюнками...

У Володимира Пріхно із Волновахи (на знімку) в житті два покликання: спочатку небо, а тепер школа.

— Усі однокласники хотіли бути військовими, — пригадує Володимир Ілліч. — А вступити до училищ вдалося лише двом. Я став курсантом авіаційного. Після закінчення закладу облітав увесь Радянський Союз. Завданням нашої частини було забезпечувати безпеку космонавтів під час їхніх зустрічей та проводів. Після звільнення в запас повернувся на Донбас.

Бажання піти шляхом батьків-учителів десять років тому привело відставника до школи №7. Володимир Ілліч викладає трудове навчання, як батько. До шкільної майстерні одразу потяглися хлопчак, яких новий учитель зумів зацікавити. Не раз вони перемагали на олімпіадах. Паралельно офіцер веде курс військової підготовки.

Мій співрозмовник зізнається, що на уроках часто трапляються «ліричні відступи»: учні цікавляться подробицями з армійського життя. Учителю висловлює жаль, що сьогодні інформацію про військову службу молоді черпає з негативних повідомлень про надзвичайні події в армії.

— Що таке неуставні взаємостосунки? Коли хлопець потрапляє до військової частини, він, як правило, не вміє штани попросувати, гудзика пришити, черевики почистити. Не дивно, що «діди» у грубій формі примушують його це робити. Що краще ми готуватимемо допризовників, то менше буде так званої «дідівщини» та нещасних випадків. Нині навчаємо старшокласників за картинками. То чого дивуватися, що солдат за рік служби не встигає досконало освоїти військову науку і часом припускається трагічних помилок?

Шкільний учитель налаштований серйозно: поверніть до ЗОШ зброю! Соромно на пальцях вчити завтрашніх захисників Вітчизни.

У подружжя Пріхно двоє синів і дві дочки. Старший Олексій пішов батьковим шляхом. Свого часу виникли в сина проблеми в школі, батько взяв його з собою на службу. Після того, як хлопець побачив військовий літак і посидів у кабіні, помітно змінився. Кілька років по тому питань стосовно майбутньої професії в Олексія не виникло...

Ліна КУЩ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Донецьк.

■ КЛАСНА РОБОТА

Мультимедійний підручник

Протягом місяця вчителі та учні загальноосвітніх шкіл Рівненщини матимуть змогу оцінити новий унікальний продукт — мультимедійний підручник з правознавства. Як стверджують його автори — фахівці Благодійного фонду «Правничі ініціативи», нині вчителі та школярі послуговуються застарілими підручниками і не мають доступу до оперативної інформації з правознавства. Презентація інтернет-підручника відбулася нещодавно у прес-клубі обласного центру.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

■ СТІННІВКА

Увагою зігріті

Спортивний зал площею майже 300 квадратних метрів відкрили в ЗОШ №2 райцентру Липовець, що на Вінниччині. Належних умов для занять фізкультурою тут не було з 1989-го, коли аварійний спортзал закрили. Громада і районне начальство виявили неабияку волю і наполегливість, щоб протягом трьох років завершити будівництво.

***

У Степногірській середній школі (Запорізька область) встановлено автономне електрообладнання, що, напевно, вирішило проблему опалення. В ЗОШ навчаються 400 дітей, які протягом минулих років в холодну пору на уроки не ходили.

***

Конкурс для дітей-інвалідів «Міні-міс» відбувся у школі №1 райцентру Білозерка (Херсонська область). Юні таланти співали, читали вірші, танцювали, грали, відповідали на несподівані запитання.

Свято для хлопців і дівчат з особливими потребами підготували Ніна Бойко, начальник управління праці та соціального захисту населення, та Любов Сікоза, фахівець управління.

■ ДОМАШНЄ ЗАВДАННЯ

Її нав'язав я запитанням: «Чи знаєте ви своє коріння?»

Чесно кажучи, на особливій пізнання дітей не розраховував — сьогодні столичні недоуки плутають Сталіна з Піночетом. А дітлахи із глибини мене вразили. Під час розмови вони й «написали» твір на тему про свою малу батьківщину.

Гутисько — невеличке лемківське село, унікальніше й самобутніше за яке не знайдете не лише в окрузі. Воно відоме в Польщі, Канаді, Аргентині, Австралії, Німеччині, Італії.

Де ще є загублене серед лісистих гір поселення з трьома підземними джерелами, вода одного з яких за хімічним складом, кажуть, схожа на «Нафтуся»?

Чи в багатьох населених пунктах, які ще чверть століття тому зникали з лиця землі, є на 123 жителів школа, церква, клуб, магазин, медпункт?

Чи кожен провінціал може похвалитися наявністю місцевого державного ботанічного заказника, де ростуть цілющі червонокнижні трави? На базі відомого у світі біостаціонару проведено декілька міжнародних і всеукраїнських конференцій за участю 260 зарубіжних і вітчизняних учених і студентів.

Через Гутисько, що славиться народними умільцями художнього різьблення по дереву, проходить одноко-

матеріал для якого сім років виступували студенти Тернопільського національного педагогічного університету імені В. Гнатюка. Керував ними Володимир Черняк, доктор наук, професор. З його ім'ям, треба віддати належне, пов'язано багато чудових починань у безперспективному колісї селі.

Хлопці «по секрету» сказали, що свого часу закрита початкова школа (в якій в 1—2-му класах навчався й автор) відродилася завдяки батькам. І, звичайно, директорів Ользі Пилипчак, яка згодилася очолити заклад. Вони з колегою Зоряною Кущибалою щодня в будь-яку погоду дістаються до села за десятки (!) кілометрів, і діти з дорослими дуже цінують високодостойний учинок Учителів.

Поки що у школі вісім учнів, але неодмінно буде більше, запевняють молоді селяни, готуючись до поповнення родин...

...Нещодавно я одержав лист від 19 юних жителів Гутиська. Серед

лійка й добротна ґрунтівка. До речі: дружні, працьовиті селяни самі ініціювали будівництво церкви, газо- і водопроводів, залізничної зупинної платформи. Вони активно допомагали в їхньому зведенні, ремонті.

Про це й повідали гостеві хлопчак і дівчатка славного Гутиська. А зустрівся я з ними в День села. На святі тоді відкрили одразу два (!) музеї: художнього різьблення й лемківських культури й побуту. А ще заклали сільський парк, посадковий

них вісім учнів місцевої школи (Михайлишини (на знімку), Бердали, Бенчі, Похонський) шестеро з Підвисоцької ЗОШ (до названих прізвищ додалися Сороковови) і п'ятеро з Бережанської школи-інтернату (Іляші та Троян).

З дитячого послання б'є ключем біль за дорослих. За дідусів-бабусь та їх батьків, насильно вивезених з Польщі в 1944—1946 роках.

Переконався: дітям прищеплюють любов не тільки до художнього ре-

месла предків (багато хто з них успішно опановує мистецтво різьблення по дереву), традиціям і звичаям. Їм і в сім'ях, і, що особливо важливо й цінно, у школі викладають уроки історії, допомагаючи знайти відповідь на запитання, звідки єсмь рід пішов.

Але от прикро, пишуть діти, що їх ще живі прадіди не одержали компенсації за майно, залишене на рідній землі під час переселення.

«Ми знаємо, що відповідний проект закону перебуває у Верховній Раді України, й просимо шановний «Голос України» донести наше прохання до депутатів: прийміть якнайшвидше, поки живі наші милі дідуся-бабусі, закон, за яким вони зможуть одержати гроші замість втраченого».

Так, документ про визначення статусу українців, примусово переселених з території Польщі в Україну, розробляється в парламенті. Питання, коли його винесуть на розгляд і який буде результат. Адже все впирається у фінанси. Згадаємо, як болісно довго вирішувалося питання про надання переселенцям статусу «учасників війни»...

Терплячі лемки вміють чекати. Але скільки їх із 500 тисяч насильно вигнаних з родових гнізд доживуть до одержання статусу, що його мають, скажімо, кримські татари?..

Дедалі злободеннішим стає питання й про отримані лемками пільги. Безплатний проїзд у транспорті, 50-відсоткова зniżка на оплату за користування житлом, за комунальні послуги... Цими пільгами учасники війни, що живуть у селі, не користуються! Чому б їм не компенсувати відповідні суми, виплачуючи адресну допомогу?

Про це три роки тому голосно розводилися батьки ідеї персоніфікованих компенсаційних виплат. Тепер усі мовчать.

Кожен пільговик має отримувати кошти незалежно від того, приватний будинок у нього чи державний, їздить він суспільним транспортом чи користується грузовим, платить за комунальні послуги чи вивозить сміття сам. Тоді пільги будуть мати сенс і полегшать життя ветеранів. Інакше — це декларація, турбота на папері, обман, зрештою, тих, кому долею визначено жити на землі, а не на асфальті...

Це розуміють діти Гутиська. Вони просять дорослих державних дядьків погодитися з ними й швидше прийняти закон...

Іван ІЛЛЯШ.

Гутисько Бережанського району Тернопільської області.

Фото автора.

Принизила гідність

69-літня вчителька наказала дітям... обплювати пустуна

■ ДО ДОШКИ!

Інцидент стався в Черкаській школі №22 ще до новорічних свят. Створена спеціальна педагогічна комісія відтворила події того уроку по хвилинах.

На перерві першокласники бешкетували. Коли до класу зайшла вчителька, кілька дітей поскаржилися, що Михайлик плювався. Педагог з більш як 40-річним стажем, не завагавшись

ні на секунду і не розпитавши решти дітей, звеліла ображеним... плюнути на Михайлика. Не встиг шестирічний вимовити на своє виправдання й слова, як спритні однокласники старанно вико-

нали побажання Валентини Кононівни. Задоволена «виховним» моментом вчителька уїдлимо порадила хлопчику піти вмитися. Так само, мовляв, робили й інші діти, на кого він плював.

Після уроків за призначенням Михайликом прийшов дідусь. Валентина Кононівна, ні на йоту не сумніваючись у своїй правоті, похвалилася, як його онукові діти «дали задачі».

Удома хлопчик не захотів ні їсти, ні йти гратися з однолітками на вулицю. Не пішов і на шкільний новорічний ранок, хоч з нетерпінням чекав його і вчив вірші.

Крім з'ясування обставин брутального випадку, комісія встановила, що досвідчений ветеран і раніше застосовувала до

вихованців подібні методи. Це їй сходило з рук. Цього разу зроблено відповідні висновки і горевчителя звільнили.

А Михайлик, оточений увагою мами, дідуся і бабусі, вже знову жвавий і допитливий. Його перевели до іншого класу. Нова вчителька хвалить школярика за кмітливість, спостережливість, доброзичливість. У нього нові друзі. Михайликова мама сподівається, що приниження, котрі пережив її шестирічний син, з часом зітреться з його пам'яті. А ще молода мама хоче, щоб Валентина Кононівна все-таки зрозуміла, яку психологічну травму вона завдала дитині, і попросила вибачення.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Звіт про діяльність фонду гарантування вкладів фізичних осіб

		Дата (рік, місяць, число)	Коди
		2006	07 01
Підприємство	Фонд гарантування вкладів фізичних осіб	за ЄДРПОУ	21708016
Територія		за КОАТУУ	80391
Форма власності	Загальнодержавна	за КФВ	31
Орган державного управління		за СПОДУ	6134
Галузь (вид діяльності)	Фінансово-кредитна	за КВНГ	96190
Вид економічної діяльності		за КВЕД	75.11.1
Одиниця виміру: тис.грн.		Контрольна сума	
Адреса	м. Київ, вул.Ярославів Вал, 32А		
БАЛАНС на 30 червня 2006 р.			
Форма N1			
АКТИВ	Код рядка	Код за ДКУД	1801001
1	2	На початок року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
залишкова вартість	010	242,4	189,0
первісна вартість	011	588,4	589,2
знос	012	(346,0)	(400,2)
Незавершене будівництво	020	57,9	14,7
Основні засоби:			
залишкова вартість	030	455,4	366,8
первісна вартість	031	2179,0	2222,9
знос	032	(1723,6)	(1856,1)
Довгострокові фінансові інвестиції:			
інші фінансові інвестиції	045	418164,1	385161,5
Довгострокова дебіторська заборгованість	050	243,1	231,0
Усього за розділом I	080	419162,9	385963,0
II. Оборотні активи			
Запаси :			
виробничі запаси	100	61,3	82,3
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	180	7,0	34,9
інша поточна дебіторська заборгованість	210	60512,0	86894,0
Поточні фінансові інвестиції	220	204533,0	279275,6
Грошові кошти та їх еквіваленти: в національній валюті	230	7003,7	82013,7
інші оборотні активи	250	3,2	3,9
Усього за розділом II	260	272120,2	448304,4
II.Витрати майбутніх періодів	270	8,4	14,1
БАЛАНС	280	691291,5	834281,5
ПАСИВ	Код рядка	На початок року	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Усього за розділом I	380		
II. Забезпечення наступних витрат і платежів			
Цільове фінансування	420	691289,8	834221,3
Усього за розділом II	430	691289,8	834221,3
III. Довгострокові зобов'язання			
Усього за розділом III	480		
IV. Поточні зобов'язання			
Кредиторська заборгованість за товари,роботи, послуги	530		59,0
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з бюджетом	550	0,2	0,3
з оплати праці	580		0,9
інші поточні зобов'язання	610	1,5	
Усього за розділом IV	620	1,7	60,2
V. Доходи майбутніх періодів	630		
БАЛАНС	640	691291,5	834281,5
Звіт про фінансові результати за I півріччя 2006 року			
Форма N2			
Стаття	I. Фінансові результати	Код за ДКУД	1801001
1	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Інші операційні доходи	060	53318,3	13625,7
Адміністративні витрати	070	4618,2	4029,4
Інші операційні витрати	090	48700,1	9596,4
Фінансові результати від операційної діяльності:			
прибуток	100	0,0	
збиток	105		0,1
Інші фінансові доходи	120	26054,9	19461,4
Фінансові витрати	140	3497,7	832,3
Інші витрати	160	1,6	
Фінансові результати від звичайної діяльності до :			
прибуток	170	22555,6	18629,0
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	0,2	0,2
Фінансові результати від звичайної діяльності :			
прибуток	190	22555,4	18628,8
Чистий:			
прибуток	220	22555,4	18628,8
збиток	225		

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ДП «Держжинськвуглезбут», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються для продажу активи ДП «Держжинськвуглезбут», які знаходяться за адресою: Донецька обл., м. Дзержинськ, вул. Фрунзе, 14: 1. Кондiціонер Carriгer (1од.), початкова ціна продажу - 3000,00грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 300,00грн. 2. Кондiціонер Denki (1од.), початкова ціна продажу - 800,00грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок 80,00грн. 3. Комп'ютер Intel 1300 ASUSTUSL (1од.), початкова ціна продажу - 1585,52грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 158,55грн. 4. Монітор 17 «SAMSUNG» 171s (плоский) (1од.), початкова ціна продажу - 840,00грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 84,00грн. 5. Принтер HP LaserJet-1300 (1од.), початкова ціна продажу - 896,00грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 89,60грн. 6. Сетьовий концентр. RG-1100 TC (Антенa) (1од.), початкова ціна продажу - 1472,00грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 147,20грн. 7. Системний блок Int Cel 128Kb «Willamette» 128 Монітор LG F700 (1од.), початкова ціна продажу - 1559,68грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 155,97грн. 8. Системний блок Int Celeron 1700 Монітор Sam 17 (1од.), початкова ціна продажу - 1566,92грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 156,69грн. 9. Системний блок Intel Pentium 4512Kb Монітор LG FLATRON (1од.), початкова ціна продажу - 1784,48грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 178,45грн. 10. Системний блок Int Celeron 1200/815/128 Mb/30,4Gb/SVGA (1од.), початкова ціна продажу - 1445,60грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 144,56грн. 11. Системний блок Pentium (1од.), початкова ціна продажу - 947,84грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 94,78грн. 12. Системний блок AS P4SGX (1од.), початкова ціна продажу - 1568,68грн. у т. р. ПДВ, гарантiйний внесок - 156,87грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантiйний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД БАТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 27 календарних днів із дня публікації у газеті до 1600 год. 15 лютого 2007р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 19 лютого 2007р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області об 1100 год., за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором ДП «Держжинськвуглезбут». Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) від 27.12.2006 року по справі №43/880 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Фондовий дім «Акцепт» (03110, м. Київ, вул. Івана Клименка, 25, код ЄДРПОУ 33735347, рах. №2650819191 в БАТ АБ «Укргазбанк» у м. Києві, МФО 320478) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено Лещкана Вячеслава Львовича (ліцензія серії АБ №271494 від 26.10.2005 р., 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16-в, кв. 42).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) ухвалою по справі №7/147 від 26.12.2006 р. порушив провадження про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю імені Чкалова (37200, Полтавська область, Лохвицький район, с. Бербениці, код 30834177).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Несвіта Володимира Івановича (ліцензія №176021 від 06.06.2005 р.), 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1-Б. кім. 18, тел.: 508-065.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) постановою у справі № 23/569-6 визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ЗЕБРА-ПРО» (код за ЄДРПОУ 34186737, адреса: 04074, м. Київ, вул. Новозабарська, 21). Ліквідатором призначений Малюська Денис Леонтійович (поштова адреса: 04053, м. Київ-53, а/с 46; тел. 496-98-53).

Учасниками ТОВ «АВТОРЕМОНТ» згідно протоколу від 04.01.2007 року прийнято рішення про ліквідацію підприємства. Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування. Тел. 050-325-83-21.

Втрачене свідоцтво №84129866 виданого 07.04.2004 р. про реєстрацію платника податку на додану вартість, суб'єкта підприємницької діяльності Шлапака Анатолія Васильовича вважаю недійсним.

РЕГІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ЦЕНТР З ПИТАНЬ БАНКРУТСТВА
ДОГОВІР З МІНІСТЕРСТВОМ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ
ВІД 24.05.01 ЗА № 14

проводить навчальний курс АРБІТРАЖНИЙ КЕРУЮЧИЙ
(розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор)
з 29 січня по 3 лютого та з 12 по 17 березня 2007 р.

ДО УВАГИ АРБІТРАЖНИХ КЕРУЮЧИХ
Всіх у кого термін дії ліцензії закінчується,
запрошуємо на переатестацію

Адреса: 03680, м. Київ, бульв. 1. Лепсе 4, 2 поверх
(044) 495-21-20, 494-33-19, 8(067) 209-49-42
e-mail: arbiter@ukr.net http:www.arbiter.kiev.ua

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ ЗАТ «Стіворна компанія «Авліта»

Правління ЗАТ «Стіворна компанія «Авліта» повідомляє, що позачергові Загальні збори акціонерів відбудуться 6 березня 2007 р. о 10:00 в приміщенні зали засідань правління ЗАТ «Стіворна компанія «Авліта» за наступною адресою: вул. Приморська, 2-Г, м. Севастополь, Автономна Республіка Крим.

Реєстрація акціонерів відбудеться за зазначеною вище адресою з 08:00 до 09:30 в приймальні Голови правління ЗАТ «Стіворна компанія «Авліта».

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

- Обрання робочих органів та затвердження регламенту роботи Загальних зборів акціонерів Товариства.
- Про внесення (затвердження) змін до Статуту Товариства.
- Про скасування та затвердження внутрішніх положень Товариства.
- Про зміни у складі органів управління та контролю Товариства.

Акціонерам мати при собі документ, що посвідчує особу. Учасникам, що діють за довіреністю, необхідно надати належним чином оформлену та посвідчену довіреність на право участі і голосування на зборах.

Ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним позачергових зборів, можна за місцезнаходження ЗАТ «Стіворна компанія «Авліта» за наступною адресою: вул. Приморська, 2-Г, м. Севастополь, Автономна Республіка Крим.

Правління ЗАТ «Стіворна компанія «Авліта».

Телефон для довідок: (0692) 67-64-02.

ТБ «Універсальна товарно-сировинна біржа» (м. Київ) реалізує через біржові торги комп'ютерну техніку, що належить АКАПБ «Україна».

З переліком комп'ютерної техніки, яка пропонується до продажу, можна ознайомитися на офіційному сайті ТБ «УТСБ» <http://www.utsb.ua/>

Прийом заяв на участь у біржових торгах проводиться з 22 січня 2007 року Брокерською конторою № 38 — ТОВ «Інформаційно-аналітична група «Аукцион» за адресою: м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, Будинок культури, офіс 40, тел. 537-28-70. Прийом заявок завершується о 17:00 за дві доби до початку торгів.

Біржові торги відбуватимуться на торгівельному майданчику Товарної біржі «Універсальна товарно-сировинна біржа» починаючи з 25 січня 2007 року по вівторках та четвергах об 11 год., за адресою: 02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 15.

ЗАТ «Галант-Індустрі» (код ЄДРПОУ 21531523)

повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 15 березня 2007 р. о 14:00 за адресою: 04080, м. Київ, вул. Фрунзе, 39.

Порядок денний:

- Звіт Правління про фінансово-господарську діяльність за 2006 рік.
- Звіт Ревізійної комісії про результати господарської діяльності за 2006 рік.
- Затвердження річних результатів діяльності за 2006 рік, річних звітів і бухгалтерського балансу за 2006 рік.
- Затвердження розподілу прибутку за 2006 рік.

Реєстрація акціонерів проводиться 15 березня 2007 року з 12:00 до 14:00 за місцем проведення зборів. Для участі у загальних зборах акціонерів при собі необхідно мати паспорт, представникам – довіреність, оформлену згідно з чинним законодавством та паспорт.

З документами, пов'язаними з порядком денним, акціонери можуть ознайомитись за адресою: 04080, м. Київ, вул. Фрунзе, 39 до початку загальних зборів.

Довідки за телефоном: (044) 417-66-15.

Правління.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 11.01.2007 р. по справі № Б-19/184-06 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно Приватного підприємства «ЧАЙКА» (62416, Харківська обл., Харківський р-н, с. Пісочин, вул. Суворова, 5, ЄДРПОУ 32227158).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ямпольського Ю. О. (ліц. АБ № 271553 від 28.10.2005 р.).

Письмові заяви конкурсних кредиторів з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, приймаються ліквідатором протягом тридцяти днів від дня публікації цього оголошення за наступною адресою: 61171, м. Харків, Салтівське шосе, 240-В, кв. 118.

Господарський суд Вінницької області (21100, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) порушив справу № 10/204-06 про банкрутство СВАТ ім. Суворова (24500, м. Ямпіль, вул. Ворошилова, 57, р/р 260025566 в Райффайзенбанк «Аваль», МФО 302247, Код 00414301).

Розпорядником майна призначено Лещенка Анатолія Михайловича (м. Вінниця, пл. Жовтнева, 2, готель «Південний Буг», кім. 217, ліцензія АБ № 271658 від 11.01.2006 р., тел. 67-11-72).

Претензії кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Запорізької області (м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 10.01.2007 р. по справі № 19/108(05) стосовно боржника - Виробничий кооператив «ім. Мічурина» (с. Шелюгі, Якимівського району, Запорізької області, код ЄДРПОУ - 03750658, банк ЗОД АППБ «Аваль» м. Запоріжжя) припинена процедура розпорядження майном і відкрита процедура санації.

Керуючим санацією призначено арбітражного керуючого Іщенко В. Д. (ліцензія АА № 719771 від 28.01.04 р.).

Заяви бажаючих прийняти участь в санації боржника приймаються протягом одного місяця з моменту надрукування цього оголошення. Звертатись за адресою: 72311, м. Мелітополь, а/с - 21, т/ф (0619) 42-09-74.

Постановою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі №43/872 від 27.12.2006 р. Товариство з обмеженою відповідальністю «НОРД-ОСТ, ЛТД» (м. Київ, вул. Академіка Білецького, 34, код 30682591, р/р 260020128216062 в БАТ «Укрексімбабанк», МФО 322313) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою від 27.12.2006 р. ліквідатором Товариства з обмеженою відповідальністю «НОРД-ОСТ, ЛТД» призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (ліцензія серії АА №719858 від 04.03.2004 р.), поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 29.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою від 22 грудня 2006 р. відкрито справу № Б-24/132-06 (вх. № 16062/2-24) про банкрутство приватно-орендного сільськогосподарського підприємства «Жовтневе» (ЄДРПОУ 32081080, Харківська обл., Кегичівський р-н, с. Парасковія, п/р № 26007052298655 у Харківському ГРУ «Приватбанку»).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Вакуленка В. В. (ліц. АБ № 176218 від 07.09.2005 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30). Претензії приймаються протягом місяця.

20 січня в Україні невеликий сніг, уночі в Криму та Приазов'ї дощ і мокрий сніг (вдень у західних областях без істотних опадів). Пориви вітру 15—20 м/с. На дорогах місцями ожеледиця. Температура вночі 0—5° морозу, вдень від 2° морозу до 3° тепла; на півдні вночі близько 0°, вдень 1—6° тепла

Геть, поганий настрій!

■ НАША ПСИХОЛОГІЯ

Через невдалий день, важку розмову або ж виснажливий конфлікт наш настрій легко псується. І зазвичай псується надовго, ставлячи під удар не тільки наші нерви, а й настрій близьких, що потрапляють під «гарячу руку».

Деякі шасливчики одразу «включають голову», аналізують ситуацію та свою поведінку, роблять певні висновки. Але на це здатні не всі. Здебільшого у таких ситуаціях нас переповнюють негативні емоції.

Проте чи можна впоратися з поганим настроєм самотійно? Можна! — запевняють психологи. Отямитися, розслабитися, знайти внутрішню рівновагу допоможе нескладна психологічна техніка.

Варто зауважити, що більшість технік застосовуються лише під наглядом професіоналів, але є і такі, якими ми можемо відновити себе самотужки.

Сядьте зручніше за столом, візьміть олівці або фломастери та чистий аркуш паперу. Закрийте на кілька хвилин очі і прислухайтеся до себе. Тепер починайте ма-

лювати абстрактний сюжет — лінії, колірні плями, фігури, образи — що завгодно.

Головна умова у цій справі — «відпустити руку». Тобто не замислюватися над тим, що малюєте: це має бути просто настрої та вільний політ фантазії. Якщо ви зазвичай пишете правою рукою, спробуйте малювати лівою (а якщо ви лівша, тоді — навпаки). У такому випадку ваш малюнок вийде без усіляких сюжетів і досить абстрактним.

Малюючи, намагайтеся повністю зануритися у свої переживання, вибрати колір та проводити лінії так, як вам диктують ваші емоції.

Малювати треба доти, поки не заповниться весь простір аркуша та на ньому не залишиться вільного місця.

Якщо аркуш паперу вже заповнений, а ви не

заспокоїлися, то візьміть ще один аркуш та починайте знову. Зупиніться тільки тоді, коли відчуєте заспокоєння та внутрішню рівновагу.

Ви повністю передали паперу свій настрій. А тепер енергійно та із задоволенням розірвіть аркуш із малюнком і викиньте у кошик для сміття. Його навіть можна спалити, якщо дуже хочеться. Тепер ви позбулися свого важкого настрою, він перейшов у малюнок і зник.

Проте «самотерапію» на цьому не закінчено. Залишився ще один штрих.

Постарайтеся в усіх подобицях та деталях пригадати найприємнішу та найрадіснішу подію свого життя. Коли це було, в який час, хто був поряд, хто був навколо вас, які лунали звуки та відчувалися запахи, що ви відчували шкірою — усе-усе, до найменших чуттєвих деталей. Пригадали? А тепер беріть ще один аркуш паперу та починайте малювати на ньому (знову лівою ру-

кою) абстрактні фігури, вибираючи ті кольори, які вам хочеться.

Розмалювавши повністю аркуш, переверніть його та на зворотному боці напишіть ті слова, які відображають ваші переживання тієї приємної події.

Закінчений малюнок покладіть або повісьте на видне місце та протягом кількох днів частіше дивіться на нього.

Як бачите, техніка ця зовсім нескладна й доступна будь-кому, незалежно від його творчих здібностей. І навіть якщо вам здається, що ваш поганий настрій залишиться з вами назавжди — спробуйте малювати ще. Папір неначе насправді «вбирає» у себе всі негативні емоції.

Ніна ГУЖВА
(Укрінформ).

Київ.

■ НОТАТКИ ДЛЯ ГОСПОДИНІ

Кілька слів про майонез

Цей продукт багатий на корисні речовини, що містяться в олії, вітамін E та поліненасичені кислоти, які легко засвоюються організмом.

Багатьох лякають написи на етикетках: «стабілізатори», «емульгатори». І ті, й ті відповідають за збереження структури продукту, запобігають розшаруванню майонезу. Як стабілізатор використовують яєчний порошок, сухе знежирене молоко або звичайні свіжі яйця. А у виробництві

низькокалорійних сортів майонезу — крохмаль, желатин, пектин, молочнокислий концентрат. Зберігають майонез у закритому посуді. Якщо ви не використали увесь майонез з м'якої упаковки, бажано перелити його в скляну баночку з кришкою. Майонез не можна

нагрівати до температури понад 40 градусів, а також заморожувати.

✓ Від сильного струшування порушується його структура.

✓ Якщо вам терміново потрібен майонез, а ви забули його купити, можна замінити цей продукт сметаною, змішаною із розтертим жовтком звареного на твердо яйця і чайною ложкою гірчиці.

Скло — практично і вишукано

■ ВАШ ВИБІР

Кухня — це те місце, де найчастіше збираються близькі люди. Посиденьки з друзями за чашкою чаю стають більш душевними і теплими. Існує думка, що саме кухня — це «обличчя» хазяйки квартири.

Не засмучуйтесь, якщо квадратура приміщення не дозволяє здійснити вашу мрію про ідеальну кухню. Будь-яку кімнату в квартирі можна зробити затишною. Головне, правильно підібрати елементи декору. А на кухні, крім компактних, але функціональних меблів і красивої тюлі, важливу роль відіграє посуд. Адже саме він — головний на столі.

Класикою застілля залишається порцеляна. Вона завжди була присутня на королівських прийомах, а зараз прикрашає не тільки президентські столи, а й сімейні вечери українців. Єдиний мінус порцеляни — її крихкість. Якщо тарілка чи чашка впаде (нехай навіть на палас), напевно розіб'ється.

Керамічний посуд має дуже простий

вигляд. Якщо ви віддали перевагу йому, то врахуйте, що й інший посуд на вашій кухні має кераміці за стилем. А от на дачі він — незамінний. Тим більше, що мити кераміку потрібно тільки холодною водою.

Модним нині є скло. Такий посуд навіть у будній день здатен створити святковий настрій. Сервіз будь-якої форми, кольору і розмірів ви зможете підібрати в супермаркеті. І, крім стандартних наборів (тарілки, миски, чашки і блюдця), знайдете і салатниці, і великі блюда в одному стилі, але різних відтінків.

Цікаво також і те, що скляний посуд практично не має мінусів! Якщо тарілка розіб'ється, ви легко зможете купити таку само.

А от улюблений нашими мамами і бабусями кришталь, на жаль, уже не модний. Келихи і чарки, звичайно, можуть бути присутніми на столі, але кришталеві салатниці замінити на легші. Адже розмаїтість вибору дозволяє вам це зробити!

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО і Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО

Прекрасний олеандр

Чоловік подарував мені дуже красиву рослину — олеандр. От тільки я не знаю, як за ним доглядати. Розкажіть, будь ласка.

Євгенія БОРОДІНА.

Хмельницький.

Батьківщина олеандра — Африка, Азія, Японія і південна Європа. У природі існують три його види, але як домашня рослина поширений тільки олеандр звичайний. Це вічнозелений чагарник з вузьким, довгим темно-зеленим листям. Посередині — світла жилка. Суцвіття олеандра утворюється на кінці однолітніх пагонів. Квітки можуть бути білими, червоними, рожевими, жовтими або бузковими.

Важливо знати, що олеандр є отруйною рослиною. Після роботи з ним треба добре вимити руки. Краще, якщо ваша квітка ростиме на дачі в теплиці чи оранжереї. Бо це примхлива рослина, котра потребує прохолодної зимівлі та досить багато світла.

* Ідеальна зимова температура для олеандра — 8—12 градусів тепла (але не нижче 7!).

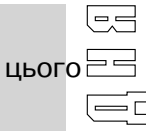
* Полив улітку має бути рясний, а взимку — помірний.

* У період росту (з квітня по серпень) через кожні два тижні олеандр необхідно підгодовувати спеціальними комплексними добривами для кімнатних рослин.

* Пересаджувати олеандри слід щороку. Грунт — 4 частини важкої дернової та 2 частини листової землі, 2 частини перепрілого гною або парникової землі з додаванням 1 частини піску. У горщику зробіть дренаж. Під час пересадження можна частково обрізати коріння у великих діжкових рослин.

* Розмножується олеандр навесні та влітку стебловими черешками. Їх треба укоренити у вологому піску або у воді.

Надіслав Микола БОРИСОВ, квіткар-аматор.
Кіровоград.

ЦЬОГО

19 СІЧНЯ

■ 1666 р. Засновано Львівський університет. ■ 1781 р. Народився ботанік і ентомолог Християн Стевен. Засновник і перший директор Нікітського ботанічного саду у Криму. ■ 1809 р. Народився американський письменник, засновник детективного жанру Едгар Аллан По. ■ 1853 р. У Римі відбулася прем'єра опери Верді «Трубадур». ■ 1903 р. Оголошення про проведення першої велогонки «Тур де Франс». ■ 1906 р. У Києві вийшов перший номер сатиричного журналу «Шершень» (проіснував пізніше). ■ 1912 р. Народився український кінорежисер Тимофій Левчук («Киянка», «Дума про Ковпака»). ■ 1966 р. Індіра Ганді стала прем'єр-міністром Індії. ■ 1981 р. Не стало Лариси Руденко, оперної співачки.

Редактор номера
Володимир КОРОЛЮК.

Редколегія:

Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДА**.

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:

для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн.
та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 10,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 187

Фотоформи виготовлено
в КЦ редакції газети
«Голос України»
1 2 3 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для відовод — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53,
453-44-56,
453-44-57;

телефакс — 449-85-62.

✉ E-mail: mail@golos.com.ua

а загальний
reklama@golos.com.ua —
відділ реклами

let@golos.com.ua —

відділ листів

foto@golos.com.ua —

відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

